

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- * Rådets förordning (EG) nr 1554/97 av den 22 juli 1997 om ändring av förordning (EEG) nr 1696/71 om den gemensamma organisationen av marknaden för humle 1
- * Rådets förordning (EG) nr 1555/97 av den 24 juli 1997 om införande under 1997 av vissa koncessioner i form av en gemenskapstullkvot för hasselnötter till förmån för Turkiet 6
- Kommissionens förordning (EG) nr 1556/97 av den 1 augusti 1997 om leverans av vitsocker som livsmedelsbistånd 8
- Kommissionens förordning (EG) nr 1557/97 av den 1 augusti 1997 om leverans av mjölkprodukter som livsmedelsbistånd 11
- Kommissionens förordning (EG) nr 1558/97 av den 1 augusti 1997 om fastställande av högsta uppköpspriser och kvantiteter vid uppköp av nötkött i samband med det etthundraåttiosjätte delambuds-förfarandet som inletts som en allmän interventionsåtgärd i enlighet med förordning (EEG) nr 1627/89 14
- Kommissionens förordning (EG) nr 1559/97 av den 1 augusti 1997 om ändring av bidragssatserna för vissa mjölkprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga II till fördraget 16
- Kommissionens förordning (EG) nr 1560/97 av den 1 augusti 1997 om utfärdande av importlicenser för frysta mellangården av nötkreatur 18
- Kommissionens förordning (EG) nr 1561/97 av den 1 augusti 1997 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 19
- Kommissionens förordning (EG) nr 1562/97 av den 1 augusti 1997 om utfärdande av exportlicenser för frukt och grönsaker under system B 21

Innehåll (Fortsättning)	Kommissionens förordning (EG) nr 1563/97 av den 1 augusti 1997 om ändring av importtullar inom spannmålssektorn	22
	* Kommissionens förordning (EG) nr 1564/97 av den 1 augusti 1997 om ändring för nionde gången av förordning (EG) nr 413/97 om undantagsåtgärder till stöd för grisköttsmarknaden i Nederländerna	25
	* Kommissionens förordning (EG) nr 1565/97 av den 1 augusti 1997 om tillstånd för bearbetning till alkohol av de bordsdruvor som återtagits från marknaden under regleringsåret 1997/98	27
	* Kommissionens förordning (EG) nr 1566/97 av den 1 augusti 1997 om undantag från förordning (EG) nr 762/94 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1765/92 avseende programmet för arealuttag	29
	* Rådets förordning (EG) nr 1567/97 av den 1 augusti 1997 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av handväskor av läder med ursprung i Folkrepubliken Kina och om avslutande av förfarandet rörande importen av handväskor av plast och textilvara med ursprung i Folkrepubliken Kina	31

II *Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk*

Kommissionen

97/486/EG:

- * Kommissionens beslut av den 9 juli 1997 om en gemensam teknisk föreskrift för allmänna anslutningskrav för terminalutrustning avsedd att anslutas till analoga förhyrda tvåtrådsförbindelser i öppna nät (ONP)⁽¹⁾ 44

97/487/EG:

- * Kommissionens beslut av den 9 juli 1997 om en gemensam teknisk föreskrift för allmänna anslutningskrav för terminalutrustning avsedd att anslutas till analoga förhyrda fyrtrådsförbindelser i öppna nät (ONP)⁽¹⁾ 47

97/488/EG:

- * Kommissionens beslut av den 28 juli 1997 om bemyndigande för medlemsstaterna att tillåta undantag från vissa bestämmelser i rådets direktiv 77/93/EEG avseende jordgubbs- och smultronplantor (*Fragaria L.*) för plantering, dock inte fröer, med ursprung i Sydafrika

97/489/EG:

- * Kommissionens rekommendation av den 30 juli 1997 om transaktioner med hjälp av elektroniska betalningsmedel med tonvikt på förhållandet mellan utgivare och innehavare ⁽¹⁾..... 52

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1554/97

av den 22 juli 1997

om ändring av förordning (EEG) nr 1696/71 om den gemensamma organisationen av marknaden för humle

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

odla. Därför bör artikel 7.1 d och artikel 7.3 b första stycket ändras.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 42 och 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

1. Det är viktigt att stödet till producenterna huvudsakligen tjänar till att garantera dessa en högre och mer stabil inkomst. För alla belopp som hålls inne i syfte att uppnå producentgruppernas mål, som avses i artikel 7.1 a — d i förordning (EEG) nr 1696/71⁽⁴⁾, bör det följaktligen fastställas en rimlig övre gräns. Därför bör artikel 7.1a ändras.

2. Ett ökat stöd till andra sorter riskerar att resultera i en avsevärd ökning av arealen för dessa sorter till nackdel för den kvalitet som produceras. Till följd av ett alltför stort utbud och en liten efterfrågan kan priserna för dessa sorter sjunka mycket lågt vilket tvingar producentgrupperna att utöva sin vetorätt och köpa tillbaka humlen. Denna humle kan kanske inte säljas på marknaden och stora lager av sorter av sämre kvalitet riskerar att byggas upp hos producentgrupperna. Detta kan destabilisera marknaden. För att förhindra att denna situation uppstår bör producentgrupperna besluta vilka sorter deras medlemmar får

3. I artikel 7.3b i förordning (EEG) nr 1696/71 fastställs i princip att producenter som är medlemmar i grupper och för godkända producentgrupper som är medlemmar i en sammanslutning är skyldiga att sälja alla sina produkter genom gruppen eller sammanslutningen. Det har visat sig att denna princip är mycket svår att tillämpa för majoriteten av de gemenskapsproducenter som är medlemmar i en enda grupp. Den övergångsperiod, som fastställs i sista stycket i ovannämnda bestämmelse, under vilken medlemmarna i en godkänd grupp själv får avsätta alla eller en del av sina produkter på marknaden i enlighet med de regler som fastställs och kontrolleras av gruppen, under förutsättning att gruppen tillåter detta, löper ut den 31 december 1996. Därför bör det beslutas vilket system som skall tillämpas från och med den 1 januari 1997 och artikel 7.3 b bör ändras i enlighet därmed.

4. Det skulle få negativa konsekvenser om producentgrupperna, som för övrigt är mycket aktiva när det gäller alla övriga uppgifter som åligger dem, såsom att administrera stödet till producenterna och att uppnå de mål som anges ovan, fråntogs sitt godkännande. Utan att straffas genom minskat stöd bör medlemmarna i en godkänd producentgrupp därför få möjlighet att själva avsätta alla eller en del av sina produkter, om producentgruppen tillåter detta och under förutsättning att gruppen utövar rätten att kontrollera de priser som förhandlas fram mellan producenter och handlare och kan utöva vetorätt. I detta sammanhang bör även de producenter som så önskar få möjlighet att sälja en del av sin produktion genom en annan producentorganisation, som har utsetts av deras egen producentorganisation, när det gäller produkter med särskilda karaktäristiska egenskaper som primärt inte omfattas av den senare producentgruppens handelsverksamhet.

⁽¹⁾ EGT nr C 127, 24.4.1997, s. 11.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 18 juli 1997 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ Yttrandet avgivet den 29 maj 1997 (ännu inte offentliggjort i EGT).

⁽⁴⁾ EGT nr L 175, 4.8.1971, s. 1. Förordningen är senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3290/94 (EGT nr L 349, 31.12.1994, s. 105).

5. Varje producentgrupp har sin egenart när det gäller produktionsvillkor och villkor för avsättande. Därför är den själv bäst lämpad att för sina medlemmars räkning besluta om vilka åtgärder som snabbt bör vidtas för att anpassa produktionen till marknadsbehoven. Denna handlingsfrihet förutsätter att det införs ett flexibelt system när det gäller budgetmedel och budgetförvaltning.
 6. Därför är det viktigt att stödet utbetalas vid tidpunkten för den aktuella skörden utan att det görs någon åtskillnad mellan grupper av sorter. Detta förutsätter att den beräkningsmetod, som fastställs i artikel 12.5 a och 12.5 b och som grundas på medlemsstaternas uppgifter, överges. Denna metod bör ersättas av ett schablonmässigt beräknat stöd per hektar som grundas på tidigare medeltal. Om det skulle uppstå störningar på marknaden bör det vara möjligt att bevilja stödet för endast en del av den odlade arealen. I sådana fall bör det även vara möjligt att variera stödnivån. Därför bör artikel 12.6 ändras och artikel 12.7 upphävas.
 7. Producentgrupperna bör kunna besluta om hela detta enda stöd, minskat med 5 % som obligatoriskt skall hållas inne för omställning till andra sorter, skall betalas ut till medlemmarna i proportion till den odlade arealen eller om endast mellan 80 % och 100 % av detta stöd skall betalas ut. Artikel 7.1 e som gäller administrationen av stödsystemet bör därför anpassas.
 8. Producentgrupperna bör ha möjlighet att hålla inne upp till 20 % av stödet för att kunna uppnå målen som avses i artikel 7.1 d, främst eller till och med utslutande för omställning till andra sorter, om ett sådant behov fortfarande föreligger. Bland övriga särskilda åtgärder är det möjligt att utarbeta åtgärder för forskning om växtskydd. Denna forskning bör vara inriktad på användning av miljövänliga metoder och medel. I detta avseende är det lämpligt att tala om "integrerat odlingskydd".
 9. Om producentgrupperna inte avsätter medlemmarnas hela produktion blir den möjlighet som anges ovan i stället en skyldighet. Denna skyldighet bör införas i artikel 12.5.
 10. Innehållet stöd kan sammanslås under en period som är begränsad till fem år. Vid utgången av denna period skall hela det innehållna stödet ha betalats ut. Denna punkt bör läggas till i artikel 12.5.
 11. För att rationalisera och förenkla utbetalningarna bör dessa ske endast en gång per år och omfatta både stödet till producenterna och stödet för omställning till andra sorter. Dessa utbetalningar bör göras snarast efter skörden och under alla omständigheter senast den 31 december det berörda året. För skörden 1996 har denna tidsfrist redan löpt ut och man bör finna en lämplig lösning. Därför bör artikel 17 ändras.
 12. Det är nödvändigt att de åtgärder som vidtas och deras inverkan på det ekonomiska läget inom sektorn utvärderas och att förslag vid behov utarbetas. Denna skyldighet bör läggas till i artikel 18.
- HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.
- Artikel 1*
- Förordning (EEG) nr 1696/71 ändras på följande sätt:
1. I artikel 7
 - a) skall punkt 1 a ersättas med följande:
 - "a) uppnå en koncentration av utbudet och medverka till att stabilisera marknaden genom att avsätta medlemmarnas totala produktion eller, i förekommande fall, genom att återköpa humlet till ett högre pris än vad som anges i artikel 7.3 b,"
 - b) skall punkt 1 b ersättas med följande:
 - "b) gemensamt anpassa produktionen till marknadens krav och förbättra produktionen, bland annat genom omställning till andra sorter, omorganisation av humleodlingar, marknadsföring samt forskning om produktion, avsättning och integrerat skydd,"
 - c) skall punkt 1 c ersättas med följande:
 - "c) främja rationalisering och mekanisering av arbetet med odling och skörd för att göra produktionen lönsammare och förbättra miljöskyddet,"
 - d) skall punkt 1 d ersättas med följande:
 - "d) besluta vilka humlesorter som deras medlemmar får producera och anta gemensamma produktionsbestämmelser,"

e) skall punkt 1 e ersättas med följande:

"e) administrera stödsystemet enligt artikel 12 genom att till varje medlem i gruppen fördela hans andel av stödet i proportion till den odlade arealen, om inte annat följer av tillämpningen av bestämmelserna i artikel 12.5."

f) skall punkt 1a ersättas med följande:

"Producentgrupperna får använda upp till 20 % av stödet för åtgärder som medverkar till att de mål som anges i punkt a — d uppnås."

g) skall punkt 3 b ersättas med följande:

"b) I stadgarna skall ingå skyldighet för producenter som är medlemmar i en grupp och för godkända grupper som är medlemmar i en sammanslutning att

- iakta de gemensamma produktionsreglerna och besluten om vilka sorter som får produceras,
- sälja den samlade produktionen genom gruppen eller sammanslutningen.

Denna skyldighet gäller inte i fråga om de produkter för vilka producenterna träffat försäljningsavtal innan de blev medlemmar i gruppen under förutsättning att gruppen har informerats om och godkänt dessa avtal.

Om producentorganisationen tillåter det och på de villkor som den fastställer, får de anslutna producenterna

- ersätta skyldigheten att avsätta den samlade produktionen genom producentgruppen med att produktionen avsätts i enlighet med de gemensamma regler som fastställs i stadgarna, genom vilka producentgruppen garanteras rätten att kontrollera försäljningspriserna vilka gruppen måste godkänna och om priset inte godkänns skall gruppen köpa upp detta humle till ett högre pris,
- avsätta genom en annan producentorganisation, som deras egen organisation har utsett, de produkter som på grund av sina karaktäristiska egenskaper primärt inte omfattas av den senare producentorganisationens handelverksamhet."

2. Artikel 9 skall utgå.

3. Artikel 10 skall ersättas med följande:

Artikel 10

1. Rådet skall på kommissionens förslag och i enlighet med omröstningsförfarandet i artikel 43.2 i

fördraget anta allmänna tillämpningsföreskrifter för artikel 8.

2. Närmare tillämpningsföreskrifter för artikel 8 skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 20."

4. I artikel 12

a) skall punkt 3 ersättas med följande:

"3. a) I de områden inom gemenskapen där godkända producentgrupper kan tillförsäkra sina medlemmar en rimlig inkomst och genomföra en rationell hantering av produktionen skall stödet beviljas endast till sådana producentgrupper.

b) Om producenten i det enskilda fallet är etablerad i en annan medlemsstat än den i vilken producentgruppen denne tillhör är etablerad, skall hela stödet betalas ut direkt till producenten av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där denne är etablerad.

c) I övriga områden skall stödet beviljas till enskilda producenter."

b) skall punkt 5 ersättas med följande:

"5. a) Stödbeloppet per hektar skall vara detsamma för alla grupper av sorter. Det skall fastställas till 480 ecu per hektar för en period av fem år från och med 1996 års skörd.

b) Om stödet beviljas till en godkänd producentgrupp enligt punkt 3 första stycket, skall denna grupp ha möjlighet att besluta om hela detta stöd varje år skall betalas ut till medlemmarna i proportion till den odlade arealen eller om endast en del av det, dock minst 80 %, skall betalas ut, beroende på om det fortfarande föreligger ansökningar om omställning till andra sorter eller om det eventuellt finns andra mål att uppnå i enlighet med artikel 7.1 d.

c) Om stödet beviljas till en godkänd producentgrupp och denna grupp inte avsätter medlemmarnas totala produktion, skall gruppen varje år obligatoriskt hålla inne 20 % av stödet till producenterna för att uppnå målen i punkt b ovan.

d) Innehållet stöd kan sammanslås under en period som är begränsad till fem år. Vid utgången av denna period skall hela det innehållna stödet ha betalats ut."

- e) I de fall som avses i punkt 3 b i denna artikel skall den berörda producenten till den producentgrupp som han är medlem i utge ett belopp som är lika stort som det som hålls inne i enlighet med punkterna b eller c ovan.
- c) skall punkt 6 ersättas med följande:
- ”6. När den rapport som avses i artikel 11 visar att det finns risk för produktionsöverskott eller störningar i utbudet på humlemarknaden inom gemenskapen, får rådet på förslag av kommissionen och enligt förfarandet i artikel 43.2 i fördraget justera det stödbelopp som fastställs i föregående punkt genom att antingen
- a) begränsa beviljandet av stöd till att avse en del av den humleareal som registrerats för året i fråga, och vid behov även ändra stödnivån, eller
- b) undanta humlearealer i första och/eller andra produktionsåret från stöd.”
- d) skall punkt 7 utgå.

5. Artikel 12a skall utgå.

6. Artikel 16 skall ersättas med följande:

”Artikel 16

Om inte annat följer av bestämmelserna i denna förordning skall artiklarna 92–94 i fördraget tillämpas på produktionen och avsättandet av de produkter som avses i artikel 1.1.”

7. Artikel 17 skall ersättas med följande:

”Artikel 17

1. Bestämmelserna som fastställs i förordningarna om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken skall gälla för marknaden för de produkter som anges i artikel 1.1 från och med den dag då det system som fastställs i denna förordning börjar tillämpas.

2. De stöd som beviljas av medlemsstaterna i enlighet med artikel 8 skall utgöra en gemensam åtgärd i den mening som avses i artikel 2.1 i förordning (EEG) nr 4256/88⁽¹⁾. Stöden skall omfattas av de årliga utgiftsberäkningar som avses i artikel 31.1 i förordning (EEG) nr 2328/91⁽²⁾.

Artikel 1.3 i förordning (EEG) nr 2328/91 skall tillämpas på det stöd som avses i denna punkt.

Stödet skall utbetalas i enlighet med artikel 21 i förordning (EEG) nr 4253/88⁽³⁾.

3. Medlemsstaterna skall betala stödet till producenterna snarast möjligt efter skörden och senast den 15 oktober 1997 för skörden 1996 och, från och med skörden 1997, mellan den 16 oktober och den 31 december det regleringsår för vilket ansökan om stöd har ingetts.

4. Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter för denna artikel.

(¹) Rådets förordning (EEG) nr 4256/88 av den 19 december 1988 om bestämmelser för tillämpningen av förordning (EEG) nr 2052/88 i fråga om EUGFJ:s utvecklingssektion (EGT nr L 374, 31.12.1988, s. 25). Förordningen ändrad genom förordning (EEG) nr 2085/93 (EGT nr L 193, 31.7.1993, s. 44).

(²) Rådets förordning (EEG) nr 2328/91 av den 15 juli 1991 om förbättring av jordbruksstrukturens effektivitet (EGT nr L 218, 6.8.1991, s. 1). Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2387/95 (EGT nr L 244, 12.10.1995, s. 50).

(³) Rådets förordning (EEG) nr 4253/88 av den 19 december 1988 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 2052/88 i fråga om samordningen av de olika strukturfondernas uppgifter dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och andra befintliga finansieringsorgans verksamhet (EGT nr L 374, 31.12.1988, s. 1). Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 3193/94 (EGT nr L 337, 24.12.1994, s. 11).”

8. Artikel 18 skall ersättas med följande:

”Artikel 18

Medlemsstaterna och kommissionen skall meddela varandra den information som är nödvändig för att genomföra bestämmelser i denna förordning. Bestämmelserna för meddelande, bedömning och spridning av sådan information skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 20.

På grundval av sådan information skall kommissionen före den 1 september 2000 till rådet göra en bedömning av sektorn, vilket vid behov kan åtföljas av förslag.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 juli 1997.

På rådets vägnar

F. BODEN

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1555/97

av den 24 juli 1997

om införande under 1997 av vissa koncessioner i form av en gemenskapstullkvot för hasselnötter till förmån för Turkiet

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 113 i detta,

med beaktande av Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige,

med beaktande av kommissionens förslag, och

med beaktande av följande:

Inom ramen för förmånsavtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet⁽¹⁾ har koncessioner för vissa jordbruksprodukter beviljats detta land.

Till följd av Österrikes, Finlands och Sveriges anslutning är det lämpligt att koncessionen för hasselnötter anpassas särskilt med beaktande av de ordningar för handel med denna produkt som fanns mellan Österrike, Finland och Sverige, å ena sidan, och Turkiet, å andra sidan.

Under tiden och i enlighet med artiklarna 76, 102 och 128 i 1994 års anslutningsakt måste gemenskapen vidta nödvändiga åtgärder för att råda bot på denna situation. Dessa åtgärder bör ha formen av autonoma gemenskapstullkvoter som motsvarar de konventionella förmånstull-

koncessioner som tillämpas av Österrike, Finland och Sverige.

De tullkvoter som införs genom denna förordning för 1997 skall ersätta dem som infördes genom förordning (EG) nr 819/96⁽²⁾ för 1996.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Utan att det påverkar gemenskapens importordning, som i enlighet med det avtal som slutits mellan gemenskapen och Turkiet tillämpas för hasselnötter, skall den befintliga gemenskapstullkvoten ökas autonomt i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Vad de tullkoncessioner beträffar som avses i bilagan skall artiklarna 4–8 i förordning (EG) nr 1981/94⁽³⁾ tillämpas.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 juli 1997.

På rådets vägnar

M. FISCHBACH

Ordförande

⁽¹⁾ EGT nr 217, 29.12.1964, s. 3687/64.

⁽²⁾ EGT nr L 111, 4.5.1996, s. 3.

⁽³⁾ EGT nr L 199, 2.8.1994, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 592/97 (EGT nr L 89, 4.4.1997, s. 1).

*BILAGA***Förmånstullkvot som öppnas för år 1997**

Löpnummer	KN-nr	Varubeskrivning	Konventionell tullkvot (ton) (1)	Autonom tullkvot (ton)	Tillämplig tullsats
09.0201	0802 21 00 0802 22 00	Hasselnötter, med eller utan skal	25 000	9 060	Befrielse

(1) Befintlig tullkvot som öppnas i enlighet med gemenskapsavtal om förmånsbehandling.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1556/97
av den 1 augusti 1997
om leverans av vitsocker som livsmedelsbistånd

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1292/96 av den 27 juni 1996 om principerna för förvaltning av livsmedelsbistånd samt om särskilda stödåtgärder för livsmedelsförsörjningen⁽¹⁾, särskilt artikel 24.1 b i denna, och

med beaktande av följande:

I den nämnda förordningen fastställs förteckningen över länder och organisationer som är berättigade att ta emot livsmedelsbistånd och anges de allmänna kriterierna för transport av livsmedelsbiståndet efter fob-stadiet.

Som en följd av flera beslut om tilldelning av livsmedelsbistånd har kommissionen tilldelat vissa mottagare socker.

Dessa leveranser bör ske i enlighet med bestämmelserna i kommissionens förordning (EEG) nr 2200/87 av den 8 juli 1987 om fastställande av allmänna bestämmelser för framskaffande inom gemenskapen av varor som skall levereras som livsmedelsbistånd från gemenskapen⁽²⁾, ändrad genom förordning (EEG) nr 790/91⁽³⁾. Det är nödvändigt att ange tidsfrister och leveransvillkor samt det förfarande som skall följas för att bestämma de därav följande kostnaderna.

För ett bestämt parti bör det med hänsyn till de små mängder som skall levereras, paketeringsmetoden och det

stora antalet leveransadresser ges möjlighet för anbudsgivarna att ange två lasthamnar som inte nödvändigtvis ligger i samma hamnområde.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Vitsocker skall framskaffas inom gemenskapen som livsmedelsbistånd för leverans till de mottagare som är förtecknade i bilagan i enlighet med förordning (EEG) nr 2200/87 och enligt de villkor som anges i bilagan. Leveranskontrakt skall tilldelas genom ett anbuds förfarande.

Trots artikel 7.3 d i förordning (EEG) nr 2200/87 kan det i anbudet för parti A anges två utskeppningshamnar som inte nödvändigtvis ligger i samma hamnområde.

Den anbudsgivare vars anbud antas skall anses ha kännedom om och ha accepterat alla tillämpliga allmänna och särskilda villkor. Alla andra villkor eller förbehåll i hans anbud skall anses som oskrivna.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 1 augusti 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 166, 5.7.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 204, 25.7.1987, s. 1.

⁽³⁾ EGT nr L 81, 28.3.1991, s. 108.

BILAGA

PARTI A

1. **Aktion nr** ⁽¹⁾: 368/96 (A1); 369/96 (A2)
2. **Program**: 1996
3. **Mottagare** ⁽²⁾: Euronaid, PO Box 12, NL-2501 CA Den Haag, Nederland [tel.: (31-70) 330 57 57; telefax: 364 17 01; telex: 30960 EURON NL]
4. **Mottagarens representant**: uppges av mottagaren
5. **Bestämmelseort eller -land**: A1: Madagaskar; A2: Somalia
6. **Produkt som skall framskaffas**: Vitsocker
7. **Varornas egenskaper och kvalitet** ⁽³⁾ ⁽⁴⁾ ⁽⁷⁾: Se EGT nr C 114, 29.4.1991, s. 1 [V.A.1]
8. **Total kvantitet (ton)**: 54
9. **Antal partier**: 1, 2 partier (A1: 18 t; A2: 36 t)
10. **Förpackning och märkning** ⁽⁶⁾ ⁽⁸⁾ ⁽¹⁰⁾: Se EGT nr C 267, 13.9.1996, s. 1 [11.2 A.1.b), 2.b) och B.4]
Se EGT nr C 114, 29.4.1991, s. 1 (V.A.3)
Märkning på följande språk: A1: franska; A2: engelska
11. **Framskaffningsmetod**: Socker som producerats inom gemenskapen i enlighet med artikel 24.1a sjätte stycket i rådets förordning (EEG) nr 1785/81 enligt följande:
A- eller B-socker (punkterna a och b).
12. **Leveransstadium**: Fritt utskeppningshamnen ⁽⁹⁾
13. **Utskeppningshamn**: —
14. **Lossningshamn angiven av mottagaren**: —
15. **Lossningshamn**: —
16. **Lagrets adress och eventuell lossningshamn**: —
17. **Period under vilken varorna skall vara tillgängliga i utskeppningshamnen**: 8–28.9.1997
18. **Sista dag för leverans**: —
19. **Förfarande för bestämmande av leveranskostnaderna**: Anbudsinfordran
20. **Sista dag för inlämnande av anbud**: 18.8.1997 [kl. 12.00 (belgisk tid)]
21. **Vid en eventuell andra anbudsinfordran**:
 - a) Sista dag för inlämnande av anbud: 1.9.1997 [kl. 12.00 (belgisk tid)]
 - b) Period under vilken varorna skall vara tillgängliga i utskeppningshamnen: 22.9–12.10.1997
 - c) Sista dag för leverans: —
22. **Anbudssäkerhetens storlek**: 15 ecu/ton
23. **Leveranssäkerhetens storlek**: 10 % av anbudsbeloppet i ecu
24. **Adress för inlämnande av anbud och anbudssäkerheter** ⁽¹⁾:

Bureau de l'aide alimentaire
Attn. Mr T. Vestergaard
Bâtiment Loi 130, bureau 7/46
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bryssel
telex: 25670 AGREC B; fax: (32-2) 296 70 03/296 70 04 (enbart)
25. **Exportbidrag som betalas ut på begäran av den anbudsgivare som tilldelats kontrakt** ⁽⁴⁾: Periodiskt bidrag som är tillämpligt på vitsocker den 23.7.1997 fastställt genom kommissionens förordning (EG) nr 1363/97 (EGT nr L 188, 17.7.1997, s. 3).

Fotnoter

- (1) Aktionens nummer skall anges i all korrespondens.
- (2) Den anbudsgivare som tilldelats kontrakt skall så snart som möjligt vända sig till mottagaren för att fastställa vilka fraktdokument som krävs.
- (3) Den anbudsgivare som tilldelats kontrakt skall till mottagaren överlämna ett intyg från ett officiellt organ som visar att de tillämpliga normerna för radioaktiv strålning i den berörda medlemsstaten inte har överskridits för den produkt som skall levereras. Radioaktivitetsintyget skall innehålla uppgift om halterna cesium-134 och -137 samt halten jod-131.
- (4) Kommissionens förordning (EEG) nr 2330/87 (EGT nr L 210, 1.8.1987, s. 56), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2226/89 (EGT nr L 214, 25.7.1989, s. 10) är tillämplig vad avser exportbidrag. Den dag som avses i artikel 2 i ovan nämnda förordning är den som avses i punkt 25 i denna bilaga.
- Exportbidragsbeloppet skall räknas om till nationell valuta med användning av den jordbruksomräkningskurs som är tillämplig den dag då exportformalitetsakterna slutförs. Bestämmelserna i artiklarna 13–17 i kommissionens förordning (EEG) nr 1068/93 (EGT nr L 108, 1.5.1993, s. 106), senast ändrad genom förordning (EG) nr 1482/96 (EGT nr L 188, 27.7.1996, s. 22), skall inte tillämpas på detta belopp.
- (5) Den anbudsgivare som tilldelats kontrakt skall till mottagaren eller dennes representant överlämna följande dokument vid leveransen:
- Hälsointyg.
- (6) Med hänsyn till eventuell omlastning i andra säckar skall den anbudsgivare som tilldelats kontrakt leverera 2 % tomma extrasäckar av samma kvalitet som de säckar som innehåller varorna, med ett stort "R" tillagt efter påskriften.
- (7) Bestämmelsen i artikel 18.2 a andra strecksatsen i kommissionens förordning (EEG) nr 2103/77 (EGT nr L 246, 27.9.1977, s. 12) är avgörande för fastställande av sockerkategori.
- (8) Trots artikel 7.3 d i förordning (EEG) nr 2200/87 kan det i anbudet anges utskeppningshamnar som inte nödvändigtvis ligger i samma hamnområde.
- (9) Trots punkt V.A.3 c i EGT nr C 114 skall påskriften lyda: "Europeiska gemenskapen".
- (10) Frakten skall ske i 20-fotscontainrar enligt FCL/FCL-villkoren. Varje container skall innehålla 18 ton netto.
- Leverantören skall bära kostnaden för containrarna fram till att containrarna staplas i containerterminalen i utskeppningshamnen. Mottagaren skall bära alla ytterligare lastningskostnader, inklusive kostnaden för att flytta containrarna från containerterminalen. Bestämmelserna i artikel 13.2 andra stycket i förordning (EEG) nr 2200/87 skall inte tillämpas.
- Leverantören som tilldelats kontrakt skall till speditören lämna en fullständig packlista för varje container, med uppgift om det antal som omfattas av varje speditorsnummer enligt vad som anges i anbudsinfördran.
- Leverantören som tilldelats kontrakt skall försegla varje container med en numrerad försegling ("sysko locktainer 180 seal") och speditören skall informeras om dessa nummer.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1557/97
av den 1 augusti 1997
om leverans av mjölkprodukter som livsmedelsbistånd

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1292/96 av den 27 juni 1996 om principerna för förvaltning av livsmedelsbistånd samt om särskilda stödåtgärder för livsmedelsförsörjningen (¹), särskilt artikel 24.1 b i denna, och

med beaktande av följande:

I den nämnda förordningen fastställs förteckningen över länder och organisationer som är berättigade att ta emot livsmedelsbistånd och anges de allmänna kriterierna för transport av livsmedelsbiståndet efter fob-stadiet.

Som en följd av flera beslut om tilldelning av livsmedelsbistånd har kommissionen tilldelat vissa mottagare mjölkpulver.

Dessa leveranser bör ske i enlighet med bestämmelserna i kommissionens förordning (EEG) nr 2200/87 av den 8 juli 1987 om fastställande av allmänna bestämmelser för framskaffande inom gemenskapen av varor som skall levereras som livsmedelsbistånd från gemenskapen (²), ändrad genom förordning (EEG) nr 790/91 (³). Det är nödvändigt att ange tidsfrister och leveransvillkor samt det förfarande som skall följas för att bestämma de därav följande kostnaderna.

För ett bestämt parti bör det med hänsyn till det stora antalet leveransadresser ges möjlighet för anbudsgivarna

att ange två lasthamnar som inte nödvändigtvis ligger i samma hamnområde.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Mjölkprodukter skall framskaffas inom gemenskapen som livsmedelsbistånd för leverans till de mottagare som är förtecknade i bilagan i enlighet med förordning (EEG) nr 2200/87 och enligt de villkor som anges i bilagan. Leveranskontrakt skall tilldelas genom ett anbuds förfarande.

Trots artikel 7.3 d i förordning (EEG) nr 2200/87 kan det i anbudet för parti A anges två utskeppningshamnar som inte nödvändigtvis ligger i samma hamnområde.

Den anbudsgivare vars anbud antas skall anses ha kännedom om och ha accepterat alla tillämpliga allmänna och särskilda villkor. Alla andra villkor eller förbehåll i hans anbud skall anses som oskrivna.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 1 augusti 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 166, 5.7.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 204, 25.7.1987, s. 1.

⁽³⁾ EGT nr L 81, 28.3.1991, s. 108.

BILAGA

PARTI A

1. **Aktion nr** (1): 370/96 (A1); 371/96 (A2); 372/96 (A3)
2. **Program**: 1996
3. **Mottagare** (2): Euronaid, PO Box 12, NL-2501 CA Den Haag, Nederland (tel: +31 70 33 05 757; fax: 36 41 701; telex: 30960 EURON NL)
4. **Mottagarens representant**: uppges av mottagaren
5. **Bestämmelseort eller -land**: A1: Angola; A2: Madagaskar; A3: Bangladesh
6. **Produkt som skall framskaffas**: Vitaminiserat skummjörkspulver
7. **Varornas egenskaper och kvalitet** (3) (4): Se EGT nr C 114, 29.4.1991, s. 1 (I.B.1)
8. **Total kvantitet (ton)**: 105
9. **Antal partier**: 1 i 3 partier (A1: 15 t; A2: 15 t; A3: 75 t)
10. **Förpackning och märkning** (7) (6): Se EGT nr C 267, 13.9.1996, s. 1 (6.3 A och B.2)
Se EGT nr C 114, 29.4.1991, s. 1 (I.B.3)
Märkning på följande språk: A1: portugisiska; A2: franska; A3: engelska
Ytterligare upplysningar: "Expiry date ..." (A3)
11. **Framskaffningsmetod**: Gemenskapens marknad
Tillverkning av skummjörkspulver och tillsats av vitaminer skall ske efter det att leverans tilldelats
12. **Leveransstadium**: Fritt utskeppningshamnen (6)
13. **Utskeppningshamn**: —
14. **Lossningshamn angiven av mottagaren**: —
15. **Lossningshamn**: —
16. **Lagrets adress och eventuell lossningshamn**: —
17. **Period under vilken varorna skall vara tillgängliga i utskeppningshamnen**: 8 – 28.9.1997
18. **Sista dag för leverans**: —
19. **Förfarande för bestämmande av leveranskostnaderna**: Anbudsinfordran
20. **Sista dag för inlämnande av anbud**: 18.8.1997 [kl. 12.00 (belgisk tid)]
21. **Vid en eventuell andra anbudsinfordran**:
 - a) Sista dag för inlämnande av anbud: 1.9.1997 [kl. 12.00 (belgisk tid)]
 - b) Period under vilken varorna skall vara tillgängliga i utskeppningshamnen: 22.9 – 12.10.1997
 - c) Sista dag för leverans: —
22. **Anbudssäkerhetens storlek**: 20 ecu/ton
23. **Leveranssäkerhetens storlek**: 10 % av anbudsbeloppet i ecu
24. **Adress för inlämnande av anbud och anbudssäkerheter** (1):

Bureau de l'aide alimentaire
Attn. Mr T. Vestergaard,
Bâtiment Loi 130, bureau 7/46,
Rue de la Loi/Wetstraat 200,
B-1049 Bryssel telex: 25670 AGREC B; fax: +32 2 296 70 03/296 70 04 (enbart)
25. **Exportbidrag som betalas ut på begäran av den anbudsgivare som tilldelats kontrakt** (4): Bidrag som är tillämpligt den 23.7.1997 fastställt genom kommissionens förordning (EG) nr 1171/97 (EGT nr L 169, 27.6.1997, s. 28).

Fotnoter:

- (¹) Aktionens nummer skall anges i all korrespondens.
- (²) Den anbudsgivare som tilldelats kontrakt skall så snart som möjligt vända sig till mottagaren för att fastställa vilka fraktdokument som krävs.
- (³) Den anbudsgivare som tilldelats kontrakt skall till mottagaren överlämna ett intyg från ett officiellt organ som visar att de tillämpliga normerna för radioaktiv strålning i den berörda medlemsstaten inte har över-skridits för den produkt som skall levereras. Radioaktivitetsintyget skall innehålla uppgift om halterna cesium-134 och -137 samt halten jod-131.
- (⁴) Kommissionens förordning (EEG) nr 2330/87 (EGT nr L 210, 1.8.1987, s. 56), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2226/89 (EGT nr L 214, 25.7.1989, s. 10), är tillämplig vad avser exportbidrag. Den dag som avses i artikel 2 i den förordningen är den som avses i punkt 25 i denna bilaga.
- Exportbidragsbeloppet skall räknas om till nationell valuta med användning av den jordbruksomräkningskurs som är tillämplig den dag då exportformalitetserna slutförs. Bestämmelserna i artiklarna 13–17 i kommissionens förordning (EEG) nr 1068/93 (EGT nr L 108, 1.5.1993, s. 106), senast ändrad genom förordning (EG) nr 1482/96 (EGT nr L 188, 27.7.1996, s. 22) skall inte tillämpas på detta belopp.
- (⁵) Den anbudsgivare som tilldelats kontrakt skall till mottagaren eller dennes representant överlämna följande dokument vid leveransen:
- ett sundhetscertifikat, utfärdat av ett officiellt organ, i vilket intygas att produkten framställts under utmärkta sanitära förhållanden som kontrolleras av kvalificerad teknisk personal. Sundhetscertifikatet skall ange pastöriseringens temperatur och varaktighet, temperaturen och tiden för behandling i spraytorkningstornet, samt sista förbrukningsdag.
 - ett veterinärintyg, utfärdat av ett officiellt organ, i vilket intygas att det i det område där den obehandlade mjölken producerats inte har konstaterats mul- och klövsjuka eller andra anmälningspliktiga infektiösa eller smittsamma sjukdomar under de sista tolv månaderna före bearbetningen.
- (⁶) Trots artikel 7.3 d i förordning (EEG) nr 2200/87 kan det i anbudet anges två utskeppningshamnar som inte nödvändigtvis ligger i samma hamnområde.
- (⁷) Trots punkt I.A.3 c i EGT nr C 114 skall påskriften lyda på följande sätt: märkning "Europeiska gemenskapen".
- (⁸) Frakten skall ske i 20-fotscontainrar enligt FCL/FCL-villkoren och varje container skall innehålla 15 ton netto. Leverantören skall bära kostnaden för containrarna fram till dess att containrarna staplas i containerterminalen i utskeppningshamnen. Mottagaren skall bära alla ytterligare lastningskostnader, inklusive kostnader för att flytta containrarna från containerterminalen. Bestämmelserna i artikel 13.2 andra stycket i förordning (EEG) nr 2200/87 skall inte tillämpas.
- Den anbudsgivare skall till speditören lämna en fullständig packlista för varje container, med uppgift om det antal som omfattas av varje aktionsnummer enligt vad som anges i anbudsinfördran.
- Den anbudsgivare skall försegla varje container med en numererad försegling ("Sysko locktainer 180 seal") och speditören skall informeras om dessa nummer.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1558/97

av den 1 augusti 1997

om fastställande av högsta uppköpspriser och kvantiteter vid uppköp av nötkött i samband med det etthundraåttiosjätte delanbudsförfarandet som inletts som en allmän interventionsåtgärd i enlighet med förordning (EEG) nr 1627/89

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 805/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2222/96⁽²⁾, särskilt artikel 6.7 i denna, och

med beaktande av följande:

I enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 2456/93 av den 1 september 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 805/68 vad beträffar allmänna och särskilda interventionsåtgärder för nötkött⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1304/97⁽⁴⁾, inleddes ett anbudsförfarande genom artikel 1.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 1627/89 av den 9 juni 1989 om uppköp av nötkött genom anbudsinfordran⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1298/97⁽⁶⁾.

Enligt artikel 13.1 i förordning (EEG) nr 2456/93 skall det eventuellt vid varje delanbudsförfarande fastställas ett högsta uppköpspris för kvalitet R3 med hänsyn till mottagna anbud. I enlighet med artikel 14 i samma förordning skall endast de anbud beaktas som är lägre än eller lika med ovan nämnda högsta pris, dock utan att de genomsnittliga priserna på nationella eller regionala marknader plus det belopp som anges i punkt 1 överskrids.

Efter genomgång av de anbud som lämnats in för det etthundraåttiosjätte delanbudsförfarandet och med beaktande, i enlighet med artikel 6.1 i förordning (EEG) nr 805/68, av marknadens krav på ett rimligt stöd och den säsongsbetingade utvecklingen av slakt, är det lämpligt att fastställa det högsta uppköpspriset och de kvantiteter som får köpas upp till intervention.

De kvantiteter som erbjuds överstiger för närvarande de kvantiteter som får köpas upp. I enlighet med artikel 13.3 i förordning (EEG) nr 2456/93 bör det följaktligen tillämpas en nedsättningskoefficient på de kvantiteter som

får köpas upp eller, eventuellt, beroende på skillnaderna i pris och erbjudna kvantiteter, flera nedsättningskoefficienter.

På grund av storleken på de tilldelade kvantiteterna är det lämpligt att utnyttja den möjlighet som föreskrivs i artikel 16.2 i förordning (EEG) nr 2456/93 att förlänga tidsfristen för leverans av produkterna till intervention.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För det etthundraåttiosjätte delanbudsförfarandet som inleddes genom förordning (EEG) nr 1627/89 skall följande gälla:

a) För kategori A

- fastställs det högsta uppköpspriset till 269,99 ecu per 100 kg slaktkropp eller halv slaktkropp av kvalitet R3,
- fastställs de högsta godkända kvantiteten slaktkroppar, halva slaktkroppar och framkvartsparter till 9 386 ton,
- på de kvantiteter som erbjuds till ett pris över 255 ecu och under eller lika med 265,50 ecu skall det, enligt artikel 13.3 i förordning (EEG) nr 2456/93, tillämpas en koefficient på 30 % och på de kvantiteter som erbjuds till ett pris över 265,50 ecu skall det tillämpas en koefficient på 12 %.

b) För kategori C

- fastställs det högsta uppköpspriset till 269,99 ecu per 100 kg slaktkropp eller halv slaktkropp av kvalitet R3,
- fastställs den högsta godkända kvantiteten slaktkroppar, halva slaktkroppar och framkvartsparter till 7 215 ton,
- på de kvantiteter som erbjuds till ett pris under eller lika med 255 ecu skall det tillämpas en koefficient på 75 %,
- på de kvantiteter som erbjuds till ett pris över 255 ecu och under eller lika med 265,50 ecu skall det, enligt artikel 13.3 i förordning (EEG) nr 2456/93, tillämpas en koefficient på 30 % och på de kvantiteter som erbjuds till ett pris över 265,50 ecu skall det tillämpas en koefficient på 12 %.

⁽¹⁾ EGT nr L 148, 28.6.1968, s. 24.

⁽²⁾ EGT nr L 296, 21.11.1996, s. 50.

⁽³⁾ EGT nr L 225, 4.9.1993, s. 4.

⁽⁴⁾ EGT nr L 177, 5.7.1997, s. 8.

⁽⁵⁾ EGT nr L 159, 10.6.1989, s. 36.

⁽⁶⁾ EGT nr L 176, 4.7.1997, s. 36.

Artikel 2

Trots bestämmelserna i artikel 16.2 första meningen i förordning (EEG) nr 2456/93 skall tidsfristen för leverans av produkterna till intervention förlängas en vecka.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den 4 augusti 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 1 augusti 1997.

På kommissionens vägnar

Monika WULF-MATHIES

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1559/97

av den 1 augusti 1997

om ändring av bidragssatserna för vissa mjölkprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga II till fördraget

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 804/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1587/96⁽²⁾, särskilt artikel 17.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I kommissionens förordning (EG) nr 1524/97⁽³⁾ fastställs de bidragssatser som från och med den 1 augusti 1997 gäller för vissa mjölkprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga II till fördraget.

Med beaktande av tillämpningen av de regler och kriterier som erinras om i kommissionens förordning (EG) nr 1222/94 av den 30 maj 1994 om gemensamma tillämp-

ningsföreskrifter för ordningen för beviljande av exportbidrag för vissa jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga II till fördraget samt om kriterierna för fastställande av bidragsbeloppen⁽⁴⁾, sist ändrad i förordning (EG) nr 1341/97⁽⁵⁾, och i synnerhet artikel 4, stycke 2 b.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De bidragssatser som gäller för vissa mjölkprodukter som exporteras i form av de produkter som förtecknas i bilagan till förordning (EG) nr 1524/96, ändras i enlighet med vad som anges i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 2 augusti 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 1 augusti 1997.

På kommissionens vägnar

Martin BANGEMANN

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 148, 28.6.1968, s. 13.

⁽²⁾ EGT nr L 206, 16.8.1996, s. 21.

⁽³⁾ EGT nr L 204, 31.7.1997, s. 38.

⁽⁴⁾ EGT nr L 136, 31.5.1994, s. 5.

⁽⁵⁾ EGT nr L 184, 12.7.1997, s. 12.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 1 augusti 1997 om ändring av bidragssatserna för vissa mjölkprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga II till fördraget

<i>(ecu/100 kg)</i>		
KN-nummer	Varuslag	Bidragssats
ex 0402 10 19	Mjölkpulver, spraytorkat, med en fetthalt och en vattenhalt lägre än 5 viktprocent (PG 2):	
	a) Vid export av varor enligt KN-nummer 3501	—
	b) Vid export av andra varor	59,85
ex 0402 21 19	Mjölkpulver, spraytorkat, med en fetthalt och en vattenhalt lägre än 5 viktprocent (PG 3):	
	a) Vid export av varor som innehåller smör eller grädde till reducerat pris framställda i enlighet med de villkor som fastställs i förordning (EEG) nr 570/88	61,89
	b) Vid export av andra varor	102,60
ex 0405 00	Smör med en fetthalt av 82 viktprocent (PG 6):	
	a) Vid export av varor som innehåller smör eller grädde till reducerat pris, framställda i enlighet med de villkor som fastställs i förordning (EEG) nr 570/88	55,50
	b) Vid export av varor enligt KN-nummer 2106 90 98 som innehåller minst 40 viktprocent mjölkfett	187,75
	c) Vid export av andra varor	180,52

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1560/97

av den 1 augusti 1997

om utfärdande av importlicenser för frysta mellangärden av nötkreatur

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 996/97 av den 3 juni 1997 om öppnande av en importtullkvot för fryst mellangärde från nötkreatur som omfattas av KN-nummer 0206 29 91 (¹), särskilt artikel 8.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I artikel 1.3 b i förordning (EG) nr 996/97 fastställs att den kvantitet frysta mellangärden som får importeras på särskilda villkor under perioden 1997/98 skall vara 800 ton.

I artikel 8.3 i förordning (EG) nr 996/97 fastställs att de kvantiteter för vilka ansökningar gjorts kan minskas.

De ansökningar som lämnats in avser totala kvantiteter som överskrider de tillgängliga kvantiteterna. Med hänsyn

till detta och för att säkerställa att de tillgängliga kvantiteterna fördelas rättvist är det lämpligt att proportionellt minska de kvantiteter för vilka ansökningar gjorts.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Alla ansökningar om importlicenser som lämnats in i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 996/97 skall beviljas upp till 0,0534479 % av de begärda kvantiteterna.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 2 augusti 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 1 augusti 1997.

På kommissionens vägnar

Monika WULF-MATHIES

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 144, 4.6.1997, s. 6.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1561/97
av den 1 augusti 1997
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset
för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2375/96⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3813/92 av den 28 december 1992 om den beräkningsenhet och de omräkningskurser som skall tillämpas avseende den gemensamma jordbrukspolitiken⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽⁴⁾, särskilt artikel 3.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av

schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 2 augusti 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 1 augusti 1997.

På kommissionens vägnar

Monika WULF-MATHIES

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT nr L 325, 14.12.1996, s. 5.

⁽³⁾ EGT nr L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT nr L 22, 31.1.1995, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 1 augusti 1997 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(ecu/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import	
ex 0707 00 25	052	73,0	
	999	73,0	
0709 90 79	052	65,7	
	999	65,7	
0805 30 30	388	61,2	
	524	58,5	
	528	50,2	
	999	56,6	
0806 10 40	052	120,4	
	400	228,6	
	412	124,1	
	512	114,3	
	600	139,6	
	624	169,6	
	999	149,4	
	0808 10 92, 0808 10 94, 0808 10 98	388	82,5
		400	68,3
508		60,1	
512		51,5	
528		57,4	
800		142,7	
804		85,5	
999		78,3	
0808 20 57	052	94,7	
	388	57,2	
	512	59,7	
	528	33,6	
	999	61,3	
0809 20 69	052	236,2	
	400	214,2	
	616	166,0	
	999	205,5	
0809 40 30	064	110,1	
	066	100,4	
	624	185,5	
	999	132,0	

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 68/96 (EGT nr L 14, 19.1.1996, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1562/97

av den 1 augusti 1997

om utfärdande av exportlicenser för frukt och grönsaker under system B

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 2190/96 om ändring av tillämpningsföreskrifterna i rådets förordning (EEG) nr 1035/72 vad beträffar exportbidrag för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 610/97⁽²⁾, särskilt artikel 5.5 i denna, och

med beaktande av följande:

I kommissionens förordning (EG) nr 1120/97⁽³⁾ fastställs vägledande kvantiteter för vilka exportlicenser under system B, andra än de för vilka ansökning sker inom ramen för livsmedelshjälp, får utfärdas.

Enligt de uppgifter som i dag står till kommissionens förfogande riskerar den vägledande kvantiteten för citroner som fastställs för innevarande exportperiod att snart överskridas. Detta överskridande vore skadligt för systemet med exportbidrag för frukt och grönsaker.

För att underlätta denna situation bör de licensansökningar under system B avslås som berör citroner som exporterats efter den 1 augusti 1997. Detta bör gälla till och med slutet på innevarande exportperiod.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Licensansökningar under system B för citroner som har lämnats in i enlighet med artikel 1 i förordning (EG) nr 1120/97 och för vilka produkternas exportdeklaration har godkänts efter den 1 augusti 1997 och före den 17 september 1997 skall avslås.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 2 augusti 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 1 augusti 1997.

På kommissionens vägnar

Monika WULF-MATHIES

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 292, 15.11.1996, s. 12.

⁽²⁾ EGT nr L 93, 8.4.1997, s. 16.

⁽³⁾ EGT nr L 163, 20.6.1997, s. 12.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1563/97
av den 1 augusti 1997
om ändring av importtullar inom spannmålssektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1249/96 av den 28 juni 1996 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 641/97⁽⁴⁾, särskilt artikel 2.1 i denna, och

med beaktande av följande:

Importtullarna inom spannmålssektorn har fastställts i kommissionens förordning (EG) nr 1529/97⁽⁵⁾.

I artikel 2.1 i förordning (EG) nr 1249/96 föreskrivs att om genomsnittet av de beräknade importtullarna under den period då de tillämpas, skiljer sig med 5 ecu/ton från den fastställda tullen skall en justering som motsvarar denna göras. Denna skillnad har uppstått. Det är därför nödvändigt att justera de importtullar som fastställts i förordning (EG) nr 1529/97.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna I och II till förordning (EG) nr 1529/97 skall ersättas med bilagorna I och II till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 2 augusti 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 1 augusti 1997.

På kommissionens vägnar

Monika WULF-MATHIES

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT nr L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT nr L 161, 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EGT nr L 98, 15.4.1997, s. 2.

⁽⁵⁾ EGT nr L 206, 1.8.1997, s. 6.

BILAGA I

Importtullar för de produkter som tas upp i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92

KN-nummer	Produkt	Tull på import som sker land-, flod- eller havsvägen från hamnar i Medelhavet, Svarta havet eller Östersjön (ecu/ton)	Tull på import som sker luft- eller havsvägen från övriga hamnar ⁽²⁾ (ecu/ton)
1001 10 00	Durumvete ⁽¹⁾	0,00	0,00
1001 90 91	Vanligt vete, för utsäde	22,98	12,98
1001 90 99	Vanligt vete av hög kvalitet, av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	22,98	12,98
	av medelhög kvalitet	46,44	36,44
	av låg kvalitet	53,91	43,91
1002 00 00	Råg	72,39	62,39
1003 00 10	Korn, för utsäde	72,39	62,39
1003 00 90	Korn av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	72,39	62,39
1005 10 90	Majs för utsäde av annat slag	86,80	76,80
1005 90 00	Majs av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	86,80	76,80
1007 00 90	Sorghum av andra slag än för utsäde	84,33	74,33

(¹) För durumvete som inte uppfyller den minimikvalitet som avses i bilaga I i förordning (EG) nr 1249/96, skall den tullsats tillämpas som fastställts för vanligt vete av låg kvalitet.

(²) För produkter som anländer till gemenskapen via Atlanten eller via Suezkanalen (artikel 2.4 i förordning (EG) nr 1249/96) kan importören erhålla en nedsättning av tullarna med

— 3 ecu/ton om lossningshamnen ligger i Medelhavet,

— 2 ecu/ton om lossningshamnen ligger i Irland, Förenade kungariket, Danmark, Sverige, Finland eller vid den Iberiska halvöns atlantkust.

(³) När villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda kan importören erhålla schablonmässig nedsättning med 14 eller 8 ecu/ton.

BILAGA II

Faktorer för beräkning av tullar

(datumet 31.7.1997)

1. Genomsnittet för tvåveckorsperioden före dagen för fastställande:

Börsnotering	Minneapolis	Kansas City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner vid 12 % vattenhalt)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	US barley 2
Notering (ecu/ton)	129,83	121,89	123,10	96,74	200,03 (!)	99,00 (!)
Tillägg för golfen (ecu/ton)	—	12,79	4,54	9,95	—	—
Tillägg för Stora sjöarna (ecu/ton)	18,59	—	—	—	—	—

(!) Fob Duluth.

2. Kostnader för fraktsatser: Mexikanska golfen – Rotterdam: 13,19 ecu/ton, Stora sjöarna – Rotterdam: 22,44 ecu/ton.

3. Tillskott avseende artikel 4.2 tredje stycket i förordning (EG) nr 1249/96: 0,00 ecu/ton (HRW2)
0,00 ecu/ton (SRW2).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1564/97

av den 1 augusti 1997

om ändring för nionde gången av förordning (EG) nr 413/97 om undantagsåtgärder till stöd för grisköttsmarknaden i Nederländerna

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2759/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för griskött⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 3290/94⁽²⁾, särskilt artikel 20 i denna, och

med beaktande av följande:

Till följd av att klassisk svinpest brutit ut i vissa produktionsområden i Nederländerna har undantagsåtgärder vidtagits för denna medlemsstat till stöd för grisköttsmarknaden genom kommissionens förordning (EG) nr 413/97⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/97⁽⁴⁾.

Det är nödvändigt att de veterinära och kommersiella restriktioner samt de stödåtgärder som föreskrivs i förordning (EG) nr 413/97 fortsätter att gälla i ytterligare flera månader. Det är därför rimligt och berättigat att avbryta produktionen av smågrisar genom ett förbud mot insemination av suggor för att på så sätt undvika slakt av smågrisar efter några månader, vilket leder till en reduktion av svintätheten och därmed en minskning av risken för en framtida spridning av sjukdomen.

De nederländska myndigheterna har från och med den 3 juni 1997 infört ett sådant inseminationsförbud i regioner med hög svintäthet. Producenterna bör hålla kvar obetäckta suggor på sina anläggningar till dess att förbudet upphävs innan de återupptar produktionen av smågrisar. Det är därför berättigat att kompensera för de kostnader som uppstår i samband med kvarhållandet av suggor genom stöd som beviljas per månad under den period då inseminationsförbudet tillämpas.

Nederländska behöriga myndigheter bör anta nödvändiga bestämmelser som gör det möjligt att tillämpa detta stöd genom att när det gäller inlämnandet av ansökningar, kontrollåtgärderna och sanktionerna analogt tillämpa de

bestämmelser som föreskrivs i kommissionens förordning (EEG) nr 3887/92 av den 23 december 1992 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för det integrerade administrations- och kontrollsystemet för vissa av gemenskapens stödssystem⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2015/95⁽⁶⁾.

Stödet av obetäckta suggor ersätter i viss mån det stöd för spädgrisar som beviljats vid leveransen av dessa till behöriga myndigheter. Det är därför berättigat att begränsa gemenskapsutgifterna för det nya stödssystemet för obetäckta suggor till samma nivå som den som gäller för det stöd som beviljats för leveransen av spädgrisar.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för griskött

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I förordning (EG) nr 413/97 skall följande artikel införas som artikel 4a:

"Artikel 4a

1. Producenter får, på egen begäran, omfattas av ett stöd som beviljas av behöriga nederländska myndigheter för de svin på deras anläggning som omfattas av det förbud mot insemination som antagits från och med den 3 juni 1997, genom den nederländska förordningen 'förordning om förbud mot svinavel 1997' — Regeling fokverbod varkens 1997.

2. Stödet skall fastställas till 32 ecu per sugga och månad. Det skall beviljas för stödberättigande suggor som hålls kvar på sökandens anläggning under hela perioden för inseminationsförbudet och som sedan insemineras inom fyra månader efter det att förbudet har hävts. Varje sugga skall förbli obetäckt under en period som minst motsvarar perioden för inseminationsförbudet. Antalet månader för vilka stödet beviljas skall motsvara längden på inseminationsförbudet. Utbetalningen av stödet får göras tidigast sex månader efter det att inseminationsförbudet har trätt i kraft.

⁽¹⁾ EGT nr L 282, 1.11.1975, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 349, 31.12.1994, s. 105.

⁽³⁾ EGT nr L 62, 4.3.1997, s. 26.

⁽⁴⁾ EGT nr L 202, 30.7.1997, s. 40.

⁽⁵⁾ EGT nr L 391, 31.12.1992, s. 36.

⁽⁶⁾ EGT nr L 197, 22.8.1995, s. 2.

3. De nederländska myndigheterna skall anta alla bestämmelser som är nödvändiga för att det stöd som avses i punkt 1 skall kunna tillämpas, särskilt bestämmelserna för hur de stödberättigande djuren skall deklarerar och identifieras.

När det gäller inlämnandet av ansökningar, kontrollåtgärderna och sanktionerna skall de bestämmelser som avses i artiklarna 5, 6.1, 6.3 och 6.4 och 6.5 första stycket samt artiklarna 8, 10.2, 10.5, 11, 12, 13 och 14 i kommissionens förordning (EEG) nr 3887/92 (*) om fastställande av tillämpningsföreskrifter för det integrerade administrations- och kontrollsystem för vissa av gemenskapens stödsystem tillämpas i tillämpliga delar.

4. De nederländska myndigheterna skall inom 30 dagar efter antagandet av denna förordning meddela kommissionen vilka åtgärder de har vidtagit. De skall regelbundet informera kommissionen om hur det stödsystem som inrättats genom denna artikel utvecklas.

5. Sjuttio procent av de utgifter som rör detta stöd skall täckas av gemenskapens budget, för ett maximalt antal på 220 000 suggor.

Gemenskapens finansiella bidrag får inte överstiga de gemenskapsutgifter som skulle ha uppstått genom beviljandet av det stöd som avses i artikel 1.4 för leverans av spädgrisar producerade av motsvarande antal suggor under en period lika lång som den för inseminationsförbudet, minskat med 116 dagar.

De betalningar som utförs inom ramen för de förskott som överstiger det definitiva stödberättigande beloppet i enlighet med föregående stycke, och som beräknats efter upphävandet av inseminationsförbudet, skall återbetalas till EUGFJ den månad som följer efter det beslut som fastställer nämnda stödberättigande belopp.

(*) EGT nr L 391, 31.12.1992, s. 36."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 1 augusti 1997.

På kommissionens vägnar

Monika WULF-MATHIES

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1565/97

av den 1 augusti 1997

om tillstånd för bearbetning till alkohol av de bordsdruvor som återtagits från marknaden under regleringsåret 1997/98

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker⁽¹⁾, särskilt artiklarna 23, 30 och 57 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EEG) nr 822/87 av den 16 mars 1987 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1417/97⁽³⁾, föreskrivs förbud mot vinframställning av de druvsorter som klassificeras som bordsdruvor från och med den 1 augusti 1997. Upphävandet av denna möjlighet till alternativt användningsområde för bordsdruvor är anledningen till de kännbara svårigheterna på marknaden för färsk frukt i vissa regioner i gemenskapen där stora mängder av denna produkt var avsedd för vinframställning och därefter destillation. Dessa svårigheter riskerar att medföra en kännbar ökning av återtagen utan någon avsättningsmöjlighet för de berörda producentorganisationerna. Det förefaller därför vara motiverat att införa en övergångsåtgärd inom ramen för den gemensamma organisationen av marknaderna för färska produkter där ovannämnda svårigheter framträder.

Det bör erbjudas en möjlighet för medlemsstaterna att under en övergångsperiod destillera de bordsdruvor som återtagits från marknaden. Denna destillering bör genomföras av godkända destillerier, som skall uppvisa de garantier som krävs beträffande teknisk utrustning och kontroll.

Åtgärder som säkerställer effektiv kontroll bör föreskrivas för att undvika att de druvor som återtagits från marknaden används för vinframställning eller som fermenterad produkt i vinsektorn. Dessa åtgärder avser behovet av att begränsa transporten av dessa återtagna druvor till destillerierna och tillsättningen av ett igenkänningsämne till dessa druvor för att identifiera dem och förhindra att de används i vinsektorn. Vidare bör man föreskriva denaturering av den alkohol som erhålls vid destilleringen av dessa druvor och tillåta avsättning av denna alkohol endast utanför jordbruks- och spritdryckssektorerna.

Medlemsstaterna är skyldiga att föreskriva lika villkor för alla de aktörer som är berörda genom lämpliga förfaranden såsom anbudsinfordran eller offentlig auktion. De är också skyldiga att undvika all snedvridning på marknaden för vin och alkohol. Dessutom skall de garantera kontrollen av alkoholframställningen.

Förvaltningskommittén för frukt och grönsaker har inte avgivit något yttrande inom den tid som dess ordförande bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För regleringsåret 1997/98 får de bordsdruvor som återtagits från marknaden i enlighet med artikel 23.1 i förordning (EG) nr 2200/96 bearbetas till alkohol med en verklig alkoholhalt överstigande 80 volymprocent som erhålls genom direkt destillation av produkten enligt bestämmelserna i denna förordning.

Artikel 2

De bordsdruvor som återtagits från marknaden och som avses för bearbetning till alkohol skall destilleras före slutet av regleringsåret 1997/98.

Artikel 3

1. De bordsdruvor som avses i artikel 1 skall levereras till de godkända destillerierna. Medlemsstaterna skall sända en förteckning över godkända destillerier till kommissionen.

2. De godkända destillerierna skall under officiell kontroll genomföra destillationen till alkohol av de bordsdruvor som mottagits i enlighet med bestämmelserna i artikel 4.

Artikel 4

1. De bordsdruvor som återtagits från marknaden och som är avsedda för destillation får transporteras endast till ett godkänt destilleri.

2. Ett igenkänningsämne som tillåts genom nationella bestämmelser skall tillsättas till de bordsdruvor som återtagits från marknaden för att göra identifiering möjlig vid alla tillfällen och för att hindra att de används inom vinsektorn.

⁽¹⁾ EGT nr L 297, 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 84, 27.3.1987, s. 1.

⁽³⁾ EGT nr L 196, 24.7.1997, s. 10.

Artikel 5

1. Den alkohol som erhålls genom destillation av bordsdruvorna skall omedelbart denatureras med de markörer som föreskrivs för detta ändamål i förordning (EG) nr 3199/93⁽¹⁾.

2. Alkoholen från denna destillation får inte användas som livsmedel eller inom sektorn för spritdrycker.

Artikel 6

Alkohol framställd av de bordsdruvor som återtagits från marknaden skall uteslutas från all rätt till gemenskapsfinansiering.

Artikel 7

1. Medlemsstaterna skall vidta alla de åtgärder som är nödvändiga.

— för att garantera lika villkor för aktörerna beträffande den åtgärd som föreskrivs i denna förordning. De får i detta syfte använda ett förfarande för anbudsinfordran eller offentlig auktion,

— för att undvika snedvridningar av marknaden för vin och alkohol.

2. Medlemsstaterna skall vidta de bestämmelser som krävs för att garantera kontrollen av alkoholframställningen från bordsdruvor som återtagits från marknaden.

Artikel 8

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 1 augusti 1997.

På kommissionens vägnar

Monika WULF-MATHIES

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 288, 23.11.1993, s. 12.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1566/97

av den 1 augusti 1997

om undantag från förordning (EG) nr 762/94 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1765/92 avseende programmet för arealuttag

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1765/92 av den 30 juni 1992 om upprättande av ett stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1422/97⁽²⁾, särskilt artikel 12 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 762/94⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2930/95⁽⁴⁾, fastställs tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 1765/92 avseende programmet för arealuttag och i samma förordning fastställs bland annat de uttagna arealerna måste förbli ur bruk åtminstone till och med den 31 augusti.

Vissa regioner i gemenskapen drabbades under juli 1997 av exceptionella översvämningar. Detta har försämrat boskapens betesmöjligheter i de vanliga områdena. Det är därför önskvärt att finna temporära alternativ för att hysa och föda boskapen. Situationen skulle kunna förbättras genom att man utnyttjar de arealer som tagits ut inom ramen för ordningen för jordbruksgrödor. Det är dock lämpligt att fastställa åtgärder för att säkerställa att dessa arealer inte utnyttjas i vinstdrivande syfte.

Det är nödvändigt att göra undantag från förordning (EG) nr 762/94 med verkan från och med den 23 juli 1997.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål, oljor och fetter samt torkat foder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För regleringsåret 1997/98 skall, genom undantag från artikel 3.3 och 3.4 andra strecksatsen i förordning (EG) nr 762/94, slutdatumet den 31 augusti ändras till den 22 juli 1997 i de regioner som avses i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

De berörda medlemsstaterna skall vidta alla de åtgärder som krävs för att säkerställa att de uttagna arealer som gjorts tillgängliga för boskapsuppfödare i de avsedda regionerna för att användas som betesmark inte utnyttjas i vinstdrivande syfte.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 23 juli 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 1 augusti 1997.

På kommissionens vägnar

Monika WULF-MATHIES

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 181, 1.7.1992, s. 12.

⁽²⁾ EGT nr L 196, 24.7.1997, s. 18.

⁽³⁾ EGT nr L 90, 7.4.1994, s. 8.

⁽⁴⁾ EGT nr L 307, 20.12.1995, s. 8.

BILAGA

1. ÖSTERRIKE:

Niederösterreich*Verwaltungsbezirke:*

- Gänserndorf
- Bruck/Leitha
- Baden
- Mödling
- Wiener Neustadt
- Neunkirchen
- Lilienfeld
- St. Pölten
- Tulln
- Wien-Umgebung

2. TYSKLAND

Brandenburg*Landkreise:*

- Uckermark
 - Barnim
 - Märkisch-Oderland
 - Oder-Spree
 - Oberhavel
 - Dahme-Spreewald
 - Spree-Neiße
-

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1567/97

av den 1 augusti 1997

om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av handväskor av läder med ursprung i Folkrepubliken Kina och om avslutande av förfarandet rörande importen av handväskor av plast och textilvara med ursprung i Folkrepubliken Kina

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen⁽¹⁾, särskilt artiklarna 9.2, 9.4 och 10.2 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

med beaktande av följande:

A. PRELIMINÄRA ÅTGÄRDER

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 209/97⁽²⁾ infördes en preliminär antidumpningstull på import till gemenskapen av handväskor med ursprung i Folkrepubliken Kina som omfattas av KN-nummer 4202 21 00 (av läder), 4202 22 10 (av plast) och 4202 22 90 (av textilvara).

B. EFTERFÖLJANDE FÖRFARANDE

- (2) Efter det att den preliminära antidumpningstullen hade införts gavs berörda parter som så önskade möjlighet att bli hörda av kommissionen. Några av dessa parter inlämnade också skrivelser där de redovisade sina synpunkter på konstaterandena.
- (3) Kommissionens avdelningar utredde ytterligare aspekter som rörde gemenskapens intresse och inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som ansågs nödvändiga för att komma fram till slutliga konstateranden. På grund av det stora antalet parter som gav sig till känna långt efter det att fristen löpt ut och till de argument som framfördes av berörda parter i ett mycket sent skede av undersökningen

och omedelbart efter att de preliminära åtgärderna hade införts, samtyckte kommissionen undantagsvis till att låta dessa parter omfattas av undersökningen av gemenskapens intresse.

- (4) De parter som begärde det informerades skriftligen om de viktigaste omständigheter och överväganden som avsågs ligga till grund för ett förslag dels om införande av slutgiltiga tullar och om slutgiltigt uttag av de belopp som garanterats genom en preliminär tull på handväskor av läder, dels om avslutande av förfarandet avseende handväskor av plast och textilmaterial.
- (5) De synpunkter som muntligen eller skriftligen framfördes av parterna togs under övervägande, och när det fanns skäl till det ändrade kommissionen sina konstateranden för att beakta synpunkterna.

C. STÖD FÖR KLAGOMÅLET

- (6) Några av de berörda parterna hävdade att klagomålet inte stöddes av merparten av den totala gemenskapsproduktionen, eftersom det inte fanns något bevis för att enskilda tillverkare som svarar för en betydande del av produktionen gav ett sådant stöd. De påpekade också att motståndet från flera riksförbund påverkade klagandens representativitet.
- (7) Efter undersökning av frågan innan förfarandet inleddes fastslogs att de belgiska, franska, grekiska, italienska, portugisiska, spanska och brittiska riksförbunden stödde klagomålet. Produktionen i de företag som är anslutna till dessa förbund svarar för en betydande del (ca 70 %) av den totala gemenskapsproduktionen i den mening som avses i artikel 5.4 i rådets förordning (EG) nr 384/96 (i det följande kallad "grundförordningen").
- (8) Stödet från riksförbundens medlemmar (dvs. de individuella företagen) erhöles av European Committee for Leather Travel Goods and Allied (CEDIM) Industries via de ovan nämnda riksförbunden, som har rättsligt mandat att representera sina medlemmar.

⁽¹⁾ EGT nr L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 33, 4.2.1997, s. 11.

- (9) Inget motstånd noterades innan undersökningen inleddes, eftersom tre andra riksförbund som är medlemmar av CEDIM (Österrike, Tyskland och Nederländerna) kom överens inom CEDIM om att inte motsätta sig klagomålet. Inget företag eller riksförbund i någon av de andra återstående fem medlemsstaterna (Danmark, Finland, Irland, Luxemburg och Sverige) motsatte sig klagomålet.
- (10) Efter det att förfarandet hade inletts beslöt det brittiska riksförbundet att dra tillbaka sitt stöd för klagomålet. De österrikiska, tyska och nederländska riksförbunden, som från början avstod från att ta ställning, beslöt också att motsätta sig förfarandet. Detta förändrade ställningstagande kan inte retroaktivt sätta giltigheten av att förfarandet inletts i fråga. Med hänsyn till den begränsade tillverkningen i dessa länder (mindre än 7 % av den sammanlagda produktionen i gemenskapen) innebär detta motstånd inget ifrågasättande av det förhållandet att den klagande fortsatt representera en betydande del av den totala gemenskapsproduktionen.
- (11) Slutligen är så gott som alla de företag som motsatte sig förfarandet importörer eller försäljare i detaljhandelsledet av handväskor och alltså inte tillverkare av den berörda produkten. Deras motstånd är därför ovidkommande när det gäller att bedöma om klagomålet är representativt.
- (12) Det kan alltså konstateras att kommissionen, innan förfarandet inleddes, begärde och mottog bevis från den klagande på att klagomålet uppfyllde kraven i artikel 5.4 i grundförordningen beträffande representativitet, och att stödet hela den tid som förfarandet pågick upprätthölls på erforderlig nivå.
- (13) Några berörda parter hävdade att det stickprov av gemenskapstillverkare som gjordes enligt beskrivningen i punkt 5 i förordning (EG) nr 209/97 varken är representativt eller statistiskt giltigt på grund av att de företag som ingick i stickprovet valdes ut från en särskild företagsförteckning som hade överlämnats av respektive riksförbund och inte från de medlemsförteckningar som användes för att bedöma om klagomålet var representativt. Parterna hävdar att riksförbunden på så sätt fick möjlighet att i förväg välja ut enbart gemenskapstillverkare som stödde klagomålet, företag med finansiella indikatorer som underlättade ett konstaterande att skada vållats, eller företag som var villiga att samarbeta.
- (14) Stickprovet av gemenskapstillverkare grundade sig på detaljerad information av ett slag som riksförbunden tidigare inte haft tillgång till vad gäller detaljeringsgrad eller den aktuella tidsperioden. Det bedömdes därför inte möjligt att göra ett giltigt urval av gemenskapstillverkare på grundval av den medlemsförteckning som riksförbundet överlämnade som grund för klagomålet.
- (15) Inte heller argumentet att riksförbunden i förväg skulle ha kunnat välja ut gemenskapstillverkare med indikatorer som underlättade konstaterandet av skada är korrekt. Det bör erinras om att allmänna uppgifter om produktion, försäljning, konsumtion och sysselsättning har bedömts för gemenskapsindustrin totalt sett, dvs. en nivå där inget urval i förväg kan göras. Vad beträffar uppgifterna om de gemenskapstillverkare som ingick i stickprovsurvalet är informationen av så detaljerad och konfidentiell natur att den normalt inte överlämnas till riksförbunden och därför har inget riksförbund någon möjlighet alls till förväga urval. Även detta argument bör alltså avvisas.
- (16) En del parter hävdade också att det faktum att identiteten hos de gemenskapsföretag som ingick i stickprovet inte röjts har lett till att de förvägras rätten att försvara sig.
- (17) Hotet om kommersiella motåtgärder anses vara så allvarligt att det motiverar att gemenskapstillverkarnas identitet inte röjs. Förhållandet att identiteten hos de gemenskapstillverkare som ingår i stickprovsurvalet inte är känd bedöms vidare inte negativt påverka rätten att försvara sig för berörda parter som har tillgång till de icke-konfidentiella versionerna av svar på frågeformulären som inlämnades av andra berörda parter under förfarandet.
- (18) En berörd part hävdade att urvalet av icke-närstående importörer blivit skevt på grund av att endast stora, icke-närstående importörer ingick i stickprovet. På grund av sin förhandlingsstyrka tenderar dessa importörer att importera till lägre priser, vilket resulterat i att de dumpningsmarginaler som konstaterats inte är rättvisande.

D. UNDERSÖKNING

- (19) Detta påstående saknar grund. De icke-närstående importörerna uttogs till stickprovet på grundval av omfattningen av deras import och sysselsättning på så sätt att både stora, medelstora och små företag skulle vara representerade.

Uppgifterna i punkt 10 i förordning (EG) nr 209/97 om namnen på de icke-närstående importörer i Frankrike som valdes ut att ingå i stickprovet skall ändras så att det i stället för "Dané & Galiay (Paris)" står "Pollyconcept SA". Detta påverkar inte undersökningsresultatets giltighet, eftersom kommissionen konsekvent utnyttjade det sistnämnda företags uppgifter.

- (20) Efter det att de preliminära antidumpningsåtgärderna hade införts sändes på begäran ett frågeformulär för exportörer till en tillverkare/exportör (Gebr. Picard International Ltd), som också lämnade in ett fullständigt svar. Denna tillverkare/exportör hade inte undersökts innan förordning (EG) nr 209/97 antogs, eftersom företaget till en början hade lagt huvudvikten vid sin roll som importör och inte som närstående exportör, även om det hade gett sig till känna i denna egenskap inom den tidsfrist som fastställs i punkt 7 i tillkännagivandet om inledandet av förfarandet.

- (21) Omedelbart före eller efter offentliggörandet av förordning (EG) nr 209/97, dvs. långt efter den tidsfrist som fastställs i punkt 7 i meddelandet om inledande av förfarandet, gav sig ett stort antal tillverkare/exportörer till känna och erbjöd sig att samarbeta. Dessa företag har följaktligen inte betraktats som berörda parter under förfarandet och deras begäran om individuell behandling har avvisats på dessa grunder.

E. PRODUKT SOM ÄR FÖREMÅL FÖR UNDERSÖKNING — LIKADAN PRODUKT

1. Produkt som är föremål för undersökning

- (22) För de preliminära konstaterandena betraktade kommissionen handväskor av läder, av plast och av textilmaterial som en produkt eftersom de ansågs ha samma egenskaper och vara avsedda för samma användning.
- (23) Sedan de preliminära åtgärderna hade införts hävdade åtskilliga berörda parter att man borde skilja mellan, å ena sidan, handväskor av läder, å andra sidan, handväskor av syntetmaterial (av plast/textilvara).

Några parter hävdade också att man dessutom, med hänsyn till de skillnader i stil, kvalitet, slutfärdning, användning, pris och konsumenternas sätt att uppfatta varan som de ansåg förelåg, borde skilja mellan handväskor av läder, handväskor av lappar av läder och handväskor av polyuretanbelagt flätat läder.

- (24) Det bör erinras om att kommissionens etablerade praxis, sådan den bekräftats av Europeiska gemenskapernas domstol, är att den produkt som är föremål för undersökning skall fastställas med hänsyn till dess grundläggande fysiska egenskaper, användningsområden, utbytbarhet och konsumenternas sätt att uppfatta varan.
- (25) I detta hänseende framgår det av undersökningen att de olika råmaterial som används för att tillverka handväskor av läder respektive av syntetmaterial ger produkten helt olika egenskaper.

Det generella användningsområdet är visserligen detsamma, men det har nu kunnat konstateras att konsumenterna tydligt uppfattar handväskor av läder respektive handväskor av syntetmaterial olika, och att det i huvudsak är råmaterialet på handväskans utsida som är avgörande för konsumentens val.

- (26) Det framgår också av undersökningen att det finns stabila konsumentpreferenser på marknaden för handväskor. De två typerna av handväskor är därför nästan inte alls utbytbara, förutom, i mycket begränsad utsträckning, vad gäller handväskor av plast med läder-look. Detta har möjliggjort en betydande prisskillnad mellan handväskor av läder och handväskor av syntetmaterial och lett till att det uppkommit två olika, klart avgränsade marknadssegment mellan vilka utbytbarheten bedöms vara ganska begränsad.
- (27) Handväskor av läder och handväskor av syntetmaterial skall därför, i överensstämmelse med institutionernas etablerade praxis, betraktas som olika varor.

2. Likadan produkt

- (28) Flera parter hävdade att handväskor som tillverkats i gemenskapen och handväskor som importerats från Folkrepubliken Kina inte är likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen därför att det finns skillnader i kvalitet, konstruktion och användningsområde. Det har också gjorts gällande att kvalitetsskillnaderna mellan importerade handväskor och handväskor som tillverkats i gemenskapen är så stora att de två produkterna inte konkurrerar med varandra.

- (29) Inom var och en av de produkttyper som omfattas av undersökningen (handväskor av läder/handväskor av syntetmaterial) omfattar de importerade handväskorna, framgår det vidare av undersökningen, alla typer, från den högsta till den lägsta kvaliteten, och de konkurrerar därmed direkt med hela det sortiment av handväskor som tillverkas i gemenskapen. Undersökningsresultatet stöds av de uppgifter i denna fråga som flera samarbetsvilliga importerade gemenskapstillverkare har tillhandahållit. De framgår av uppgifterna att det inte finns några kvalitetskillnader mellan handväskor som tillverkats i gemenskapen och handväskor som importerats från Folkrepubliken Kina, att bägge produkter ingår i samma kollektioner och att de säljs till samma kunder. För varusortimentet generellt sett förekommer inga kvalitetskillnader mellan jämförbara modeller.
- (30) Skillnaderna i design kan inte sägas vara så stora att det blir tal om en annan produkt. I detta hänseende har några importörer till och med erkänt att de, liksom gemenskapstillverkarna, designar sina handväskor i gemenskapen alltefter det mode som gäller för säsongen.
- (33) Med hänsyn till att handväskor av läder och handväskor av syntetmaterial betraktades som skilda produkter beräknades separata normalvärden för respektive produkt på det sätt som föreskrivs i artikel 2.7 i grundförordningen; beräkningen skedde på grundval av de två samarbetsvilliga indonesiska tillverkarnas framställningskostnader för de två produkterna och till detta lades ett skäligt belopp för vinst- och försäljningskostnader, allmänna kostnader och administrationskostnader (FAA). Slutsatserna i punkt 28 fjärde strecksatsen i förordning (EG) nr 209/97 vad gäller de två indonesiska tillverkarnas representativitet bekräftas för bägge produkter.
- (34) Det har gjorts gällande att de samarbetsvilliga indonesiska tillverkarnas produktionskostnader borde justeras för att ta hänsyn till att de kinesiska importörerna i huvudsak importerar råvaror inom ramen för system för aktiv förädling. I detta avseende bör noteras att det har visat sig att det råmaterial som de samarbetsvilliga indonesiska tillverkarna använder för de två olika produkterna inte är av indonesiskt ursprung utan importeras tullfritt till Indonesien inom ramen för ett system för aktiv förädling. Försörjningsmönstren är följaktligen desamma i Indonesien och i Folkrepubliken Kina och det är därför inte befogat att göra någon justering i detta avseende.

F. DUMPNING

1. Normalvärde

- (31) När det gäller valet av jämförbart land hävdade en importör att varken förordning (EG) nr 209/97 eller de dokument i vilka undersökningsresultat redovisas ger en tillräcklig förklaring till varför Indien och Taiwan inte valdes som jämförbart land. Rådet anser dock att punkterna 24–26 i förordning (EG) nr 209/97 är tillräckligt tydliga på den här punkten.
- (32) Flera berörda parter begärde att namnen på de två samarbetsvilliga indonesiska företagen skulle röjas, eftersom detta var en förutsättning för att de skulle kunna utöva sin rätt att försvara sig effektivt. Rådet anser det emellertid inte möjligt att avslöja namnen på dessa företag eftersom de var beredda att samarbeta endast under förutsättning att kommissionen strikt garanterade att deras identitet skulle hemlighållas. De nämnda berörda parternas möjligheter att försvara sig skulle dessutom inte öka av de rätta namnen på företagen i fråga avslöjades. Viktigare uppgifter rörande de bägge exportörernas ekonomiska förhållanden redovisas i punkterna 28 och 29 i förordning (EG) nr 209/97.

- (35) En exportör hävdade att det procenttal för de FAA som kommissionen använde inte var representativt för de FAA som kinesiska exportörer har. Påståendet föranledde en översyn av dessa FAA på grundval av de indonesiska väskexportörernas faktiska FAA med avseende på ett handelsled jämförbart med de kinesiska exportörernas.

2. Exportpris

- (36) Eftersom mycket få kinesiska exportörer (inbegripet exporten från Gebr. Picard International Ltd) var villiga att samarbeta i förfarandet och deras export endast utgjorde 1,58 % av den totala exporten från Folkrepubliken Kina, kunde de samarbetsvilliga exportörernas exportpriser inte betraktas som representativa för de priser som togs ut av icke-samarbetsvilliga exportörer.
- (37) För de slutliga avgörandena fastställdes exportpriserna på de två likadana produkterna för de två samarbetsvilliga företagen, Shilton och Lee & Man, enligt samma metod som användes när det gällde det preliminära undersökningsresultatet. De under-

sökningsresultat som redovisas i punkterna 33 och 34 i förordning (EG) nr 209/97 bekräftas för deras del.

- (38) Det visade sig att det tredje samarbetsvilliga exportföretaget (Gebr. Picard International Ltd), som inte beviljats individuell behandling genom förordning (EG) nr 209/97, genomförde all sin export till gemenskapen via ett etablerat, närstående företag. Dess exportpriser beräknades därför på grundval av artikel 2.9 i grundförordningen genom att från de priser som den närstående importören tog ut av sina första oberoende kunder dra bort företagets FAA samt en vinstmarginal som beräknades efter icke-närstående importörers genomsnittliga vinst.
- (39) För icke samarbetsvilliga kinesiska importörer fastställdes exportpriset på det sätt som redovisas i punkt 32 i förordning (EG) nr 209/97. Denna metod bekräftas härmed.

3. Jämförelse

- (40) Det vägda genomsnittliga normalvärdet för handväskor av läder respektive för handväskor av syntetmaterial jämfördes med det vägda genomsnittliga exportpriset för Folkrepubliken Kina för var och en av de två likadana produkterna. För att säkerställa en rättvis jämförelse mellan normalvärdet och exportpriset gjordes, i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen, motiverade justeringar i de fall då detta hade begärts och då det på ett tillfredsställande sätt hade bevisats att skillnaderna påverkade jämförbarheten i prishänseende.
- (41) En exportör hävdade att jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset borde göras för varje väskmodell eller katalognummer (vanligen benämnt "modellnummer") i stället för på grundval av ett genomsnitt för respektive likadana produkt. Rådet anser emellertid att det av praktiska skäl inte går att göra en jämförelse på denna nivå med hänsyn till det extremt stora antalet modeller, var och en med olika egenskaper och tillbehör. Dessutom gick det inte att finna några objektiva kriterier för att särskilja speciella kategorier eller modeller inom de två likadana produkterna. Av liknande skäl var det inte möjligt för kommissionen att jämföra normalvärde och exportpris på grundval av kategorier, som byggde på en omgruppering av modell- eller katalognummer. Slutsatsen är att det enda rimliga sättet för kommissionen var att jämföra normalvärde och exportpris i form av genomsnitt för var och en av de två berörda produkterna (dvs. separat för

handväskor av läder och handväskor av syntetmaterial).

4. Dumpningsmarginaler

- (42) Som framhållits i det föregående begärde de tre samarbetsvilliga tillverkarna/exportörerna — som alla är privatägda företag baserade i Hongkong och har fabriker för tillverkning i Folkrepubliken Kina — att få individuell behandling, dvs. att det skulle fastställas separata exportpriser och därmed också individuella dumpnings- och skademarginaler.
- (43) Undersökningsresultatet enligt punkterna 37–40 i förordning (EG) nr 209/97 avseende de två företag som preliminärt beviljades individuell behandling bekräftas.
- (44) En begäran från en tredje exportör/tillverkare (Gebr. Picard International Ltd) om individuell behandling prövades också. Kommissionen kom fram till att situationen för detta företag, som redovisas i punkterna 38 och 39 i förordning (EG) nr 209/97, var mycket lik den som gällde för de två företag som preliminärt beviljades individuell behandling.
- (45) Enligt rådets mening åtnjöt de tre samarbetsvilliga företag som begärt individuell behandling ett rättsligt och faktiskt oberoende från kinesiska myndigheter som var jämförbart med det som skulle råda i ett land med marknadsekonomi. Risken för att export skulle komma att kanaliseras via dessa företag med individuella antidumpningstullar torde därmed vara mycket liten. Separata exportpriser och individuella dumpnings- och skademarginaler har därför fastställts för de tre exportörerna i fråga om undantag till principen att det för länder som inte har marknadsekonomi skall beräknas landsomfattande dumpningsmarginaler (artikel 9.5 i grundförordningen). Det bör påpekas att individuell behandling endast beviljas för den likadana produkt som faktiskt tillverkades och exporterades till gemenskapen av den berörda exportören under undersökningsperioden, alltså för Shilton och Gebr. Picard International Ltd handväskor av läder och för Lee & Man handväskor av syntetmaterial.
- (46) Följande dumpningsmarginaler har fastställts för de företag som beviljats individuell behandling:
- Shilton, för handväskor av läder: noll
 - Gebr. Picard International Ltd, för handväskor av läder: 7,7 %
 - Lee & Man, för handväskor av syntetmaterial: 64,7 %.

- (47) Den vägda genomsnittliga dumpningsmarginalen för de exportörer som inte har beviljats individuell behandling har fastställts till,
- för handväskor av läder, 85 % och,
 - för handväskor av syntetmaterial, 151 %
- av exportpriset cif vid gemenskapens gräns före tull.

G. HANDVÄSKOR AV LÄDER

A. SKADA

1. Förbrukning på gemenskapens marknad

- (48) Mellan 1992 och undersökningsperioden ökade förbrukningen av handväskor av läder i Europeiska gemenskapen från ca 51 miljoner enheter till 52,3 miljoner enheter, en ökning med närmare 2,5 %.

2. Importens volym och marknadsandel

- (49) Mellan 1992 och undersökningsperioden ökade importen av handväskor av läder med ursprung i Folkrepubliken Kina från 8,2 % miljoner enheter till 10,4 miljoner enheter, det vill säga en ökning med 27 %. I värde uppgick importökningen till 15 %, från 43,6 miljoner ecu 1992 till 50 miljoner ecu under undersökningsperioden.
- (50) Den andel av gemenskapens marknad som innehades av importerade handväskor av läder med ursprung i Folkrepubliken Kina ökade från 16 % 1992 till 20 % under undersökningsperioden.

3. Priser för dumpad import och prisunderskridande

- (51) Som nämndes i den preliminära förordningen har officiell statistik använts för att analysera prisutvecklingen på importen av handväskor av läder, eftersom de kinesiska exportörerna inte var villiga att samarbeta. Det genomsnittliga importpriset cif på handväskor av läder har enligt denna statistik minskat med 9 %, från 5,29 ecu per enhet 1992 till 4,79 ecu per enhet under undersökningsperioden.
- (52) Beräkningen av prisunderskridandet har skett enligt den metod som redovisas i förordning (EG) nr 209/97. Importpriset cif, justerat till nivån fritt kunden, för de icke-närstående importörer som ingick i stickprovet jämfördes alltså med det försäljningspris som tillämpades i gemenskapen, i samma handelsled, av de gemenskapstillverkare vars tillverkning omfattade de vanligaste typerna av försålda handväskor.

- (53) En jämförelse med oberoende importörers importpriser, efter omräkning på grundval av väl dokumenterade synpunkter som lades fram av berörda parter efter det att de preliminära åtgärderna infördes, ger vid handen att prisunderskridandet, uttryckt i procent av gemenskapstillverkarnas försäljningspriser, uppgick till 31,4 % för handväskor av läder.

4. Situationen för gemenskapsindustrin

a) Tillverkning

- (54) Gemenskapsindustrins tillverkning av handväskor av läder ökade från beräknat 26,5 miljoner enheter 1992 till 30,3 miljoner enheter under undersökningsperioden. I värde ökade produktionen från beräknat 905 miljoner ecu 1992 till 1 100 miljoner ecu under undersökningsperioden eller med 21 %.

b) Försäljningsvolym

- (55) En volymmässig nedgång mellan 1992 och undersökningsperioden kan konstateras när det gäller försäljningen inom gemenskapen av produkter som tillverkats av gemenskapsföretag. Försäljningen minskade från ca 21 miljoner enheter 1992 till 20 miljoner enheter under undersökningsperioden, dvs. en minskning med omkring 5 %. I värde minskade försäljningen med ca 8 %, från ca 600 miljoner ecu 1992 till 550 miljoner ecu under undersökningsperioden.

c) Marknadsandel

- (56) Gemenskapsindustrins andel av gemenskapens marknad minskade om man ser till antal enheter från ca 41 % 1992 till ca 39 % under undersökningsperioden.

d) Lönsamhet och sysselsättning

- (57) I enlighet med artikel 3.8 i grundförordningen har lönsamheten och sysselsättningen för gemenskapstillverkarna beräknats för den minsta varugrupp för vilken nödvändiga uppgifter har lämnats av de gemenskapstillverkare som ingick i stickprovet, dvs. handväskor tillverkade av läder och av syntetmaterial.

Den reviderade siffran för vägd, genomsnittlig lönsamhet avseende försäljning i gemenskapen visar på en nedgång från 5,9 % 1992 till 1,3 % under undersökningsperioden.

Gemenskapsindustrin uppnådde en total vinst på 5 % på all försäljning.

- (58) Siffrorna för sysselsättningen i de företag som tillverkar handväskor har extrapolerats från uppgifter som gemenskapstillverkarna lämnade i samband

med prövningen av gemenskapsintresset. De visar att sysselsättningen minskade från ca 18 600 personer 1992 till 14 000 under undersökningsperioden, en nedgång med 25 %.

5. Slutsats om skada

- (59) Det framgår av de uppgifter om gemenskapsindustrins ekonomiska förhållanden som undersöktes i samband med slutsatserna rörande importvolymerna och importprisutveckling att situationen för gemenskapstillverkarna försämrades mellan 1992 och undersökningsperioden när det gäller handväskor av läder. Som visats ovan drabbades gemenskapsindustrin i dess helhet av sjunkande försäljningsvolymerna, förlust av marknadsandelar, minskande sysselsättning och sjunkande lönsamhet på gemenskapsmarknaden.
- (60) Vad gäller produktionen hänvisas vidare till att gemenskapstillverkarnas export ökade väsentligt.
- (61) Rådet anser därför att gemenskapsindustrin är i en besvärlig situation som tenderar att bli allt sämre.

B. ORSAKSSAMBAND

1. Verknningar av den dumpade importen

- (62) Penetreringen på gemenskapsmarknaden av import av handväskor av läder från Folkrepubliken Kina till dumpade priser som väsentligt underskred gemenskapstillverkarnas priser sammanföll med en förlust av marknadsandelar och en försämrad finansiell situation för gemenskapsindustrin. Mot bakgrund av den ökade volymen dumpade handväskor till låga priser blev det under undersökningen uppenbart att många tillverkare i gemenskapen inte var i stånd att konkurrera med den dumpade importen.
- (63) Eftersom konkurrensen sker över hela sortimentet och distributionssystemet är gemensamt för både produkter som tillverkats i gemenskapen och produkter som importerats från Folkrepubliken Kina, är den stora prisskillnaden genom underprissättning en direkt anledning till gemenskapsindustrins besvärliga situation.
- (64) Dumpad import från Folkrepubliken Kina bedöms därför öka väsentligt och kommer troligen att tas in till priser som kommer att förhindra prisökningar.

2. Verknningar av andra faktorer

- (65) Ansträngningar har gjorts för att säkerställa att den påverkan på gemenskapsindustrin som orsakats av andra faktorer inte skall tillskrivas den import som det här är fråga om.
- (66) Några berörda parter hänvisade i detta avseende särskilt till importen till gemenskapen av handväskor med ursprung i Indien.

Det framgår av tillgängliga uppgifter från Eurostat att importen av handväskor av läder från Indien var volymmässigt stabil mellan 1992 och undersökningsperioden på nivån ca 5 miljoner enheter. Importpriserna ökade från ca 8 ecu 1992 till ca 9,2 ecu under undersökningsperioden, en ökning med 15 %, väsentligt mer än för priserna på kinesiska handväskor. Marknadsandelen i gemenskapen för handväskor som importerats från Indien minskade med 4 % mellan 1992 och undersökningsperioden.

- (67) Importen av handväskor av läder från Hongkong ökade, uttryckt i enheter, från ca 400 000 1992 till ca 750 000 under undersökningsperioden. Med avseende på den totala importen av handväskor till gemenskapen ökade Hongkong sin andel av gemenskapens import av handväskor från 1,9 % 1992 till 3,3 % under undersökningsperioden. Den andel av gemenskapsmarknaden som innehas av importerade handväskor med ursprung i Hongkong har emellertid legat kvar på relativt låg nivå, med en ökning, uttryckt i volym, från 0,6 % 1992 till 1,4 % under undersökningsperioden.

- (68) Marknadsandelen för importen från andra tredje länder har minskat från 32 % 1992 till 30 % under undersökningsperioden. Denna imports andel av gemenskapsmarknaden minskade uttryckt i volym från 12 % 1992 till 11 % under undersökningsperioden.

Det bör noteras att gemenskapsmarknadens andel av importen från samtliga tredje länder, exklusive Folkrepubliken Kina, låg på en stabil nivå mellan 1992 och undersökningsperioden, nämligen 23 % uttryckt i enheter.

3. Slutsats om orsakssamband

- (69) Även om vissa andra faktorer kan ha bidragit till gemenskapsindustrins besvärliga situation, beaktad separat, hotar de höga volymerna dumpad import från Folkrepubliken Kina att vålla gemenskapsindustrin väsentlig skada. Denna slutsats grundar sig

på de olika faktorer som nämnts ovan, i synnerhet nivån på prisunderskridandet, den marknadsandel som importen av handväskor från detta land erövrat på gemenskapsindustrins bekostnad och den försämrade lönsamheten för gemenskapstillverkarna.

C. GEMENSKAPENS INTRESSE

1. Allmänna överväganden

- (70) Med hänvisning till punkt 76 och följande i förordning (EG) nr 209/97 erinras om att det har genomförts en bedömning av olika föreliggande intressen, däribland de intressen som gemenskapsindustrin, importörer, distributörer och försäljare representerar, och att kommissionen preliminärt drog slutsatsen att det inte fanns några tvingande skäl att inte vidta åtgärder mot importen i fråga. Kommissionen åtog sig vidare att undersöka vissa frågor gällande gemenskapens intresse som inte var tillräckligt väl dokumenterade när det preliminära beslutet fattades.

2. Verknings för gemenskapsindustrin

a) Rådande läge inom industrin

- (71) Av de upplysningar som erhållits från de 50 gemenskapstillverkare (representerande omkring 20 % av tillverkningen av handväskor i gemenskapen) som svarat på det frågeformulär om gemenskapens intresse som skickats ut till berörda parter framgår att tillverkningen av handväskor av läder utgör den större delen av den totala tillverkningen av handväskor i gemenskapen. Räknat i värde är 93 % av tillverkningen i gemenskapen tillverkning av handväskor av läder.
- (72) Till produkten i gemenskapen kommer också ett betydande kreativt värde i form av konstruktion, nyskapande och kvalitet. Gemenskapstillverkarna besitter, till följd av en lång tradition på detta område inom gemenskapen, särskild know-how avseende läderhantering.
- (73) Under undersökningsperioden hade gemenskapsindustrin en andel på 39 % av gemenskapsmarknaden för handväskor av läder vilket är ett tecken på
- (74) Gemenskapsindustrins livsduglighet framgår också av dess stora och ökande framgångar på exportmarknaden med draghjälp från varumärken för märkeshandväskor "made in Europe". Gemenskapsindustrins export av handväskor av läder har ökat från omkring 6 miljoner enheter 1992 till omkring 10 miljoner enheter under undersökningsperioden.
- b) *Verknings av åtgärder införs eller inte införs*
- (75) I avsaknad av antidumpningsåtgärder finns det inga tecken på annat än att gemenskapsindustrins negativa situation kommer att kvarstå, till förfång för en bransch som i och för sig är såväl livsduglig som konkurrenskraftig.
- (76) Läget för importerande tillverkare i gemenskapen har undersökts och det har framkommit att de flesta av dessa företag tillverkar handväskor av läder i gemenskapen och importerar handväskor av syntetmaterial från Folkrepubliken Kina. I de fall där dessa importerande producenter importerar handväskor av läder är importen i allmänhet av underordnad betydelse.

3. Verknings för importörer och handlare

- (77) Ytterligare undersökning har visat att hela tyngden av den preliminära antidumpningstullen (39,2 %) bärs, oftast jämnt fördelad, av de olika leden i distributionskedjan och främst av importören, återförsäljaren och — slutligen — av konsumenten. Detta tycks vara möjligt genom att importörer och återförsäljare gör ett påslag på i genomsnitt cirka 70 % av priset cif inbegripet en vinst på 14 % av omsättningen.
- (78) Verkningsarna för importörer och handlare av slutgiltiga åtgärder måste bedömas med beaktande av de konstateranden som gjorts om den berörda produkten. Om åtgärdernas tillämpningsområde begränsas till att endast avse handväskor av läder (se punkt 118 och följande) begränsas åtgärdernas verkningsarna för de berörda parterna till ett minimum.
- (79) Vissa importörer har sagt att de varit tvungna att upphöra med verksamheten eller att de befinner sig i ekonomiska svårigheter. Eftersom importörerna i allmänhet gör sina inköp i USA-dollar drabbas de för närvarande av USA-dollarnas starka kurs gentemot de europeiska valutorna. Det kan alltså konstateras att vissa importörers och handlares svaga ekonomiska ställning också kan tillskrivas valutafluktuationerna.

(80) Vad gäller påståendet att införandet av antidumpingstullar inte kommer att medföra en ökning av gemenskapstillverkarnas försäljning utan endast kommer att leda till att importörerna köper från andra tredje länder så bör det påpekas att det allmänna syftet med antidumpningsåtgärder inte är att begränsa importen från tredje länder till icke-dumpade priser. Av undersökningen har för övrigt framgått att det inte är sannolikt att flertalet importörer skulle börja införskaffa handväskor av läder med ursprung i andra tredje länder med hänsyn till den yrkesskickliga arbetskraft och den know-how som krävs för tillverkning av handväskor av läder och som för närvarande finns att tillgå i Folkrepubliken Kina.

(81) Med hänsyn till detta är det inte sannolikt att åtgärder riktade mot importen av handväskor av läder skulle utgöra något hot mot affärsresultatet i distributionskedjan.

4. Verknningar för konsumenterna

(82) Som ovan sagt bärs för närvarande tullens hela tyngd av de olika leden i distributionskedjan. Tullens effekt för konsumenterna i form av prisökningar kommer därför sannolikt inte att överstiga 9 %.

(83) Handväskor av läder är en modeprodukt som inte inhandlas regelbundet och en mindre prisökning för konsumenten bör därför bedömas med beaktande av att konsumenten saknar en klar uppfattning om vad som utgör ett riktigt pris för handväskor varför prisökningen sannolikt inte kommer att påverka efterfrågan märkbart på lång sikt.

(84) Med hänsyn till detta förväntas inte slutgiltiga åtgärder riktade mot import av handväskor av läder medföra några betydande verknningar för konsumenterna.

5. Slutsats om gemenskapens intresse

(85) Med hänsyn till det ovan sagda bör de slutsatser om gemenskapens intresse som kommissionen drar i förordning (EG) nr 209/97 bekräftas beträffande handväskor av läder. Det finns inga tvingande skäl för slutsatsen att det inte vore i gemenskapens intresse att anta slutgiltiga åtgärder.

H. HANDVÄSKOR AV SYNTETMATERIAL

A. SKADA

1. Förbrukning på gemenskapens marknad

(86) Mellan 1992 och undersökningsperioden ökade förbrukningen i gemenskapen av handväskor av syn-

tetmaterial från 73 miljoner enheter till 96 miljoner enheter, dvs. en ökning med cirka 31 %.

2. Importens volym och marknadsandel

(87) Mellan 1992 och undersökningsperioden ökade importen av handväskor av syntetmaterial med ursprung i Folkrepubliken Kina från 53 miljoner enheter till 78 miljoner enheter, dvs. en ökning med 47 %. I värde uppgår ökningen till 31 %, dvs. från 152 miljoner ecu 1992 till 199 miljoner ecu under undersökningsperioden.

(88) Den andel av gemenskapens marknad som innehades av importen av handväskor med ursprung i Folkrepubliken Kina ökade från 73 % 1992 till 81 % under undersökningsperioden.

3. Priser för dumpad import och prisunderskridande

(89) Det genomsnittliga importpriset cif för handväskor av syntetmaterial har enligt Eurostats uppgifter minskat med 10 % från 2,8 ecu per enhet 1992 till 2,5 ecu per enhet under undersökningsperioden.

(90) Prisunderskridandemarginalen för handväskor av syntetmaterial är 27,8 %.

4. Gemenskapsindustrins situation

a) Tillverkning

(91) Gemenskapsindustrins uppskattade produktion av handväskor av syntetmaterial har legat stabilt kring cirka 14 miljoner enheter mellan 1992 och undersökningsperioden.

b) Försäljningsvolym

(92) En minskning på omkring 70 % av försäljningsvolymen inom gemenskapen för handväskor tillverkade av gemenskapsindustrin mellan 1992 och undersökningsperioden har fastställts. Försäljningen minskade från cirka 6 miljoner enheter 1992 till cirka 2 miljoner enheter under undersökningsperioden.

c) Marknadsandel

(93) Gemenskapsindustrins andel av gemenskapens marknad, mätt i antal enheter, minskade från omkring 9 % 1992 till omkring 3 % under undersökningsperioden.

d) *Lönsamhet och sysselsättning*

- (94) Gemenskapsindustrins totala lönsamhet sjönk successivt från 5,9 % 1992 till 1,3 % under undersökningsperioden.
- (95) Sysselsättningen inom handväsksektorn minskade från cirka 18 600 personer 1992 till 14 000 personer under undersökningsperioden, en minskning med 25 %.

5. Slutsats beträffande skada

- (96) Gemenskapsindustrin för handväskor av syntetmaterial bedöms ha vållats skada som kan betecknas som väsentlig enligt artikel 3 i grundförordningen.
- (97) Detta framgår av försämringen av de ekonomiska indikatorerna inom gemenskapsindustrin under perioden mellan 1992 och undersökningsperioden i form av sjunkande försäljningsvolym, förlust av marknadsandelar, nedgång i sysselsättning och lönsamhet vilket skall ses mot bakgrund av den ökade importen av handväskor av syntetmaterial från Folkrepubliken Kina och priserna på denna.

B. ORSAKSSAMBAND**1. Verknings av dumpad import**

- (98) Med beaktande av konstaterandena ovan anses att importen av handväskor av syntetmaterial från Folkrepubliken Kina, beaktad för sig, hade väsentlig inverkan på gemenskapsindustrins situation.
- (99) Eftersom handväskor av syntetmaterial som är tillverkade i gemenskapen och handväskor som importerats från Folkrepubliken Kina konkurrerar med varandra över hela sortimentet och att distributionssystemet är gemensamt för de två produkterna, så framgår av det konstaterade prisunderskridandet att, beaktad för sig, importen av handväskor av syntetmaterial från Folkrepubliken Kina förorsakade väsentlig skada för gemenskapsindustrin.

2. Verknings av andra faktorer: import från tredje länder

- (100) Kommissionen har undersökt verkningarna på gemenskapsindustrin av andra faktorer utöver import av handväskor av syntetmaterial från Folkrepubliken Kina, och då särskilt verkningarna av import från andra tredje länder.

(101) Beträffande Indien så framgår av tillgängliga uppgifter från Eurostat att importvolymen från Indien visserligen ökat från 1,6 miljoner enheter 1992 till 3,4 miljoner enheter under undersökningsperioden men att dess andel av den totala importen av handväskor av syntetmaterial till gemenskapen endast ökat från 2,6 % 1992 till 3,6 % under undersökningsperioden. Andelen av gemenskapernas marknad för handväskor av syntetmaterial har förblivit låg (3,5 % under undersökningsperioden).

(102) Importen av handväskor av syntetmaterial från Hongkong, mätt i enheter, har ökat från 1,5 miljoner enheter 1992 till 6,5 miljoner enheter under undersökningsperioden. Dess andel av gemenskapens marknad för handväskor av syntetmaterial har dock förblivit på en förhållandevis låg nivå med en ökning från 2 % 1992 till 7 % under undersökningsperioden.

(103) Vad gäller import från andra tredje länder har deras andel av den totala importen av handväskor av syntetmaterial till gemenskapen minskat från 11 % 1992 till 5,5 % under undersökningsperioden. Dessa importvarors andel av gemenskapens marknad har minskat från 9,7 % 1992 till 5 % under undersökningsperioden.

3. Slutsats om orsakssamband

- (104) Av ovanstående analys framgår att, även om vissa andra faktorer kan ha bidragit till den skada som vållats gemenskapsindustrin, den stora volymen handväskor av syntetmaterial som importerats från Folkrepubliken Kina till dumpade priser, betraktad för sig, har vållat gemenskapsindustrin väsentlig skada.

C. GEMENSKAPENS INTRESSE**1. Gemenskapsindustrin**

- (105) Indikatorerna för gemenskapsindustrin för handväskor av syntetmaterial visar att det inte är sannolikt att gemenskapsindustrin skulle dra nytta av eventuella antidumpningsåtgärder. Införandet av åtgärder skulle inte leda till ökad försäljning för gemenskapstillverkare av handväskor av syntetmaterial eftersom handväskor av syntetmaterial på medellång sikt sannolikt kommer att införskaffas från andra tredje länder. Det har kunnat konstateras att tillverkningsprocessen för handväskor av syntetmaterial är av sådant slag att den kan överföras till ett annat tredje land inom en förhållandevis kort tid. Vis-

sa berörda parter har tillhandahållit bevis på att så redan skett i vissa fall. Det finns därför starka skäl att anta att eventuella fördelar i volym- eller prishänseende som antidumpningsåtgärder kan medföra till största delen inte kommer att gynna gemenskapsindustrin utan importen från andra tredje länder.

- (106) Följderna av uteblivna åtgärder för sysselsättningsnivån inom gemenskapsindustrin för handväskor av syntetmaterial skulle vidare bli relativt begränsade med hänsyn till den låga försäljningsvolymen inom gemenskapen för gemenskapstillverkade handväskor av syntetmaterial och till att handväskor av syntetmaterial uppskattningsvis sysselsätter omkring 500 anställda. Även om dessa arbetstillfällen kan komma att utsättas för konkurrens från dumpad import av handväskor från Folkrepubliken Kina så måste denna siffra jämföras med de cirka 14 000 som sysselsätts i gemenskapens handväsksektor som helhet. Det förväntas att en ökad försäljningsvolym för gemenskapstillverkare av handväskor av läder kan komma att kompensera dessa negativa effekter (om det alls blir några).

2. Verknningar för importörer och handlare

- (107) Med hänsyn till hur stor del av marknaden för handväskor av syntetmaterial som innehåses av importen från Folkrepubliken Kina kan införandet av slutgiltiga antidumpningsåtgärder på samma nivå det preliminära beloppet väntas få betydande verkningar för importörer och handlare inom gemenskapen.
- (108) En jämförelse mellan de marknadsandelar som innehåses av gemenskapsindustrin (cirka 2 % under undersökningsperioden) respektive av importen från Folkrepubliken Kina (cirka 80 % under undersökningsperioden) tyder på att de negativa verkningarna för importörer och handlare i denna bransch skulle vara klart orimliga i förhållande till de eventuella fördelar på kort sikt som gemenskapsindustrin skulle kunna vinna genom införandet av antidumpningsåtgärder.
- (109) Distributionskedjan för handväskor av syntetmaterial sysselsätter uppskattningsvis omkring 4 100 anställda. Det bedöms att införandet av antidumpningsåtgärder skulle, i vart fall på medellång sikt, ha negativa verkningar på sysselsättningen i denna sektor. Eftersom den förväntade omställningen till försörjningskällor i andra tredje länder kommer att

ske på medellång sikt så kan det antas att ett antal arbetstillfällen i distributionssektorn kommer att hotas under tiden. Å andra sidan förväntas inte sysselsättningsnivån för gemenskapstillverkare av handväskor av syntetmaterial minska i märkbar utsträckning med tanke på att gemenskapsindustrin koncentrerar sig på exportmarknaderna.

3. Verknningar för konsumenterna

- (110) I detta avseende bör det erinras om att införandet av en slutgiltig tull skulle leda till försörjningsproblem, i vart fall på kort sikt, och sålunda begränsa konsumenternas valmöjligheter.

Effekten för konsumenterna i form av en viss prisökning bör för övrigt ses i ljuset av den sannolika avsaknaden av några som helst fördelar för gemenskapstillverkarna och av de negativa verkningarna i distributionsledet.

4. Slutsats om gemenskapens intresse

- (111) Med hänsyn till de ovannämnda omständigheterna och utvecklingstendenserna, som starkt avviker från dem som konstaterats för handväskor av läder, bedöms att det finns tvingande skäl för att införandet av slutgiltiga åtgärder mot importen av handväskor av syntetmaterial inte är i gemenskapens intresse. De negativa verkningarna av slutgiltiga antidumpningsåtgärder riktade mot import av handväskor av syntetmaterial skulle inte stå i rimligt förhållande till eventuella fördelar för gemenskapsindustrin.

I. TULL

1. Handväskor av läder

- (112) Vissa berörda parter har hävdats att tullen bör utformas som en rörlig tull. Tullen bedöms emellertid böra utformas som en värdetull, mot bakgrund av att det finns väskor av så många olika slag och det faktum att konkurrens bedöms förekomma vad gäller väskor över hela sortimentet och inte bara vad gäller väskor i den lägre prisklassen.

De preliminära slutsatserna om vilket slags tull som skall tillämpas bekräftas därför.

- (113) Vad gäller beräkningen av skadetröskeln, dvs. målprisunderskridandet, bekräftar rådet den metod som används i förordning (EG) nr 209/97 (punkterna 103 – 105). Det vägda genomsnittliga vinstbortfallet

för de gemenskapstillverkare som ingick i stickprovet under undersökningsperioden lades till det procentuella prisunderskridandet. Detta innebär att den vägda genomsnittliga skademarginalen för handväskor av läder, uttryckt i procent av priset fritt gemenskapens gräns, uppgår till 38 %.

- (114) För de företag som begärde och beviljades individuell behandling uppgår skademarginalen, uttryckt i procent av priset fritt gemenskapens gräns, till följande:

— För Shilton ansågs det med tanke på att dumpningsmarginalen befanns vara noll inte vara nödvändigt att beräkna en individuell skademarginal, i enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen.

— För Picard uppgår skademarginalen till 32,7 %.

- (115) I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen och på grund av att skadeelimineringarnivån är lägre än den konstaterade dumpningsmarginalen bör antidumpningstullen, beräknad på grundval av priset fritt gränsen, uppgå till 38 %.

- (116) För de företag som begärt och beviljats individuell behandling bör antidumpningstullen uppgå till följande:

— För Shilton: noll.

— För Picard: 7,7 %, vilket är den dumpningsmarginal som fastställts för företaget.

2. Handväskor av syntetmaterial

- (117) Mot bakgrund av det faktum att det anses föreligga tvingande skäl för att inte anta antidumpningsåtgärder beträffande handväskor av syntetmaterial bör förfarandet beträffande import av handväskor av plast (KN-nummer 4202 22 10) och handväskor av textilvara (KN-nummer 4202 22 90) avslutas.

J. UTTAG AV PRELIMINÄRA TULLAR

- (118) Beträffande handväskor av läder anser rådet att eftersom gemenskapsindustrin hotas av väsentliga skador är det lämpligt att, i enlighet med artikel 10.2 i grundförordningen, de belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminära antidumpnings-

tullar på handväskor av läder enligt förordning (EG) nr 209/97 frisläpps.

- (119) De belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminära tullar på handväskor av plast och handväskor av textilmaterial bör också frisläppas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Härmed införs en slutgiltig antidumpningstull på import av handväskor med utsida av läder, konstläder eller lackläder som omfattas av KN-nummer 4202 21 00 och har sitt ursprung i Folkrepubliken Kina.

2. I denna förordning avses med handväskor av läder: väskor, med eller utan axelrem, inbegripet handväskor utan handtag, med utsida av läder, konstläder eller lackläder, som huvudsakligen är avsedda för förvaring av små artiklar för personligt bruk, såsom nycklar, börsar, kosmetika och cigaretter, oavsett storlek och form.

3. Tullsatsen skall vara 38 % av nettopriset fritt gränsen, före tull (Taric 8900) med undantag för import av handväskor av läder tillverkade av följande företag och för vilken följande tullsatser skall gälla:

— Jane Shilton (Pacific) Ltd: 0,0 % (Taric-tilläggsnummer 8961)

— Gebr. Picard International Ltd: 7,7 % (Taric-tilläggsnummer 8087)

Artikel 2

1. Antidumpningsförfarandet beträffande import av handväskor med utsida av plast (i form av plattor, duk eller folier) eller med utsida av textilvara och som omfattas av KN-nummer 4202 22 10 och 4202 22 90 avslutas härmed.

2. De belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminära antidumpningstullar enligt kommissionens förordning (EG) nr 209/97 skall frisläppas.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 1 augusti 1997.

På rådets vägnar

J. POOS

Ordförande

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 9 juli 1997

om en gemensam teknisk föreskrift för allmänna anslutningskrav för terminalutrustning avsedd att anslutas till analoga förhyrda tvåtrådsförbindelser i öppna nät (ONP)

(Text av betydelse för EES)

(97/486/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
FATTAT DETTA BESLUT

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 91/263/EEG av den 29 april 1991 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om teleterminalutrustning och ömsesidigt erkännande av utrustningens överensstämmelse⁽¹⁾, ändrat genom direktiv 93/68/EEG⁽²⁾, särskilt artikel 6.2 andra strecksatsen i detta, och

med beaktande av följande:

Kommissionen har fastställt vilken typ av terminalutrustning som behöver omfattas av en gemensam teknisk föreskrift, liksom föreskrifternas tillämpningsområde.

Motsvarande harmoniserade standarder, eller delar av dessa, som fyller ut de väsentliga krav som skall omvandlas till gemensamma tekniska föreskrifter, bör antas.

Den gemensamma tekniska föreskriften som fastställs i detta beslut är förenlig med yttrandet av Kommittén för godkännande av terminalutrustning (ACTE).

Artikel 1

1. Detta beslut skall gälla terminalutrustning avsedd att anslutas till en nätanslutningspunkt i ett allmänt tillgängligt telenät (ONP) med bandbredd för normal eller hög talkvalitet, med analoga förhyrda tvåtrådsförbindelser, och som omfattas av den harmoniserade standarden i artikel 2.1.

2. Genom detta beslut upprättas en gemensam teknisk föreskrift för de allmänna anslutningskraven för terminalutrustning som anges i punkt 1.

Artikel 2

1. Den gemensamma tekniska föreskriften skall omfatta de tillämpliga delarna av den harmoniserade standard som utarbetats av det berörda standardiseringsorganet så att de väsentliga krav fylls ut som avses i artikel 4 c, d och f i direktiv 91/263/EEG. Hänvisningen till denna standard återfinns i bilagan.

2. Terminalutrustning som omfattas av detta beslut skall motsvara den gemensamma tekniska föreskrift som avses i punkt 1, skall uppfylla de grundläggande krav som avses i punkterna a och b i artikel 4 i direktiv 91/263/EEG och skall uppfylla kraven i varje annat relevant direktiv, särskilt rådets direktiv 73/23/EEG⁽³⁾ och 89/336/EEG⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EGT nr L 128, 23.5.1991, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 220, 31.8.1993, s. 1.

⁽³⁾ EGT nr L 77, 26.3.1973, s. 29.

⁽⁴⁾ EGT nr L 139, 23.5.1989, s. 19.

Artikel 3

Anmälda organ som skall genomföra de förfaranden som avses i artikel 9 i direktiv 91/263/EEG skall, vad gäller terminalutrustning som omfattas av artikel 1.1 i detta beslut, använda eller säkra användningen av den harmoniserade standard som anges i artikel 2.1 senast inom ett år efter delgivningen av detta beslut.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 9 juli 1997.

På kommissionens vägnar

Martin BANGEMANN

Ledamot av kommissionen

*BILAGA***Hänvisning till den tillämpliga harmoniserade standarden**

I artikel 2 i beslutet hänvisas till följande harmoniserade standard:

Business TeleCommunications (BTC)

Tekniska krav för tillhandahållande av öppna nät (ONP)

Analoga förhyrda tvåtrådsförbindelser med bandbredd för normal eller hög talkvalitet (A20 och A2S)

Anslutningskrav för gränssnitt till terminalutrustning

ETSI

Europeiska institutet för telekommunikationsstandarder

ETSI:s sekretariat

TBR 15 — januari 1997

(exklusive förordet)

Ytterligare information

Europeiska institutet för telekommunikationsstandarder är erkänt i enlighet med rådets direktiv 83/189/EEG⁽¹⁾.

Den harmoniserade standard som nämns ovan har tagits fram i enlighet med ett uppdrag som getts enligt de tillämpliga förfarandena i rådets direktiv 83/189/EEG.

Den fullständiga texten för den ovannämnda standarden kan erhållas från:

European Telecommunications Standards Institute
650, route des Lucioles
F-06921 Sophia Antipolis Cedex

Europeiska gemenskapernas kommission
DG XIII/A/2 — (BU 31 1/7)
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bryssel

⁽¹⁾ EGT nr L 109, 26.4.1983, s. 8.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 9 juli 1997

om en gemensam teknisk föreskrift för allmänna anslutningskrav för terminalutrustning avsedd att anslutas till analoga förhyrda fyrtrådsförbindelser i öppna nät (ONP)

(Text av betydelse för EES)

(97/487/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 91/263/EEG av den 29 april 1991 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om teleterminalutrustning och ömsesidigt erkännande av utrustningens överensstämmelse⁽¹⁾, ändrat genom direktiv 93/68/EEG⁽²⁾, särskilt artikel 6.2 andra strecksatsen i detta, och

med beaktande av följande:

Kommissionen har fastställt vilken typ av terminalutrustning som behöver omfattas av en gemensam teknisk föreskrift, liksom föreskrifternas tillämpningsområde.

Motsvarande harmoniserade standarder, eller delar av dessa, som fyller ut de väsentliga krav som skall omvandlas till gemensamma tekniska föreskrifter, bör antas.

Den gemensamma tekniska föreskriften som fastställs i detta beslut är förenlig med yttrandet av Kommittén för godkännande av terminalutrustning (ACTE).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Detta beslut skall gälla terminalutrustning avsedd att anslutas till en nätanslutningspunkt i ett allmänt tillgängligt telenät (ONP) med bandbredd för normal eller hög talkvalitet, med analoga förhyrda fyrtrådsförbindelser, och som omfattas av den harmoniserade standarden i artikel 2.1.

2. Genom detta beslut upprättas en gemensam teknisk föreskrift för de allmänna anslutningskraven för terminalutrustning som anges i punkt 1.

Artikel 2

1. Den gemensamma tekniska föreskriften skall omfatta de tillämpliga delarna av den harmoniserade standard som utarbetats av det berörda standardiseringsorganet så att de väsentliga krav fylls ut som avses i artikel 4 c, d och f i direktiv 91/263/EEG. Hänvisningen till denna standard återfinns i bilagan.

2. Terminalutrustning som omfattas av detta beslut skall motsvara den gemensamma tekniska föreskrift som avses i punkt 1, skall uppfylla de grundläggande krav som avses i punkterna a och b i artikel 4 i direktiv 91/263/EEG och skall uppfylla kraven i varje annat relevant direktiv, särskilt rådets direktiv 73/23/EEG⁽³⁾ och 89/336/EEG⁽⁴⁾.

Artikel 3

Anmälda organ som skall genomföra de förfaranden som avses i artikel 9 i direktiv 91/263/EEG skall, vad gäller terminalutrustning som omfattas av artikel 1.1 i detta beslut, använda eller säkra användningen av den harmoniserade standard som anges i artikel 2.1 senast inom ett år efter delgivningen av detta beslut.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 9 juli 1997.

På kommissionens vägnar

Martin BANGEMANN

Ledamot av kommissionen⁽¹⁾ EGT nr L 128, 23.5.1991, s. 1.⁽²⁾ EGT nr L 220, 31.8.1993, s. 1.⁽³⁾ EGT nr L 77, 26.3.1973, s. 29.⁽⁴⁾ EGT nr L 139, 23.5.1989, s. 19.

*BILAGA***Hänvisning till den tillämpliga harmoniserade standarden**

I artikel 2 i beslutet hänvisas till följande harmoniserade standard:

Business TeleCommunications (BTC)

Tekniska krav för tillhandahållande av öppna nät (ONP)

Analoga förhyrda fyrtrådsförbindelser med bandbredd för normal eller hög talkvalitet (A40 och A4S)

Anslutningskrav för gränssnitt till terminalutrustning

ETSI

Europeiska institutet för telekommunikationsstandarder

ETSI:s sekretariat

TBR 17 — januari 1997

(exklusive förordet)

Ytterligare information

Europeiska institutet för telekommunikationsstandarder är erkänt i enlighet med rådets direktiv 83/189/EEG⁽¹⁾.

Den harmoniserade standard som nämns ovan har tagits fram i enlighet med ett uppdrag som getts enligt de tillämpliga förfarandena i rådets direktiv 83/189/EEG.

Den fullständiga texten för den ovannämnda standarden kan erhållas från:

European Telecommunications Standards Institute
650, route des Lucioles
F-06921 Sophia Antipolis Cedex

Europeiska gemenskapernas kommission
DG XIII/A/2 — (BU 31 1/7)
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bryssel

⁽¹⁾ EGT nr L 109, 26.4.1983, s. 8.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 28 juli 1997

om bemyndigande för medlemsstaterna att tillåta undantag från vissa bestämmelser i rådets direktiv 77/93/EEG avseende jordgubbs- och smultronplantor (*Fragaria* L.) för plantering, dock inte fröer, med ursprung i Sydafrika

(97/488/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 77/93/EEG av den 21 december 1976 om skyddsåtgärder mot att skadegörare på växter eller växtprodukter förs in till medlemsstaterna⁽¹⁾, senast ändrat genom direktiv 97/14/EG⁽²⁾, särskilt artikel 14.1 i detta,

med beaktande av Förenade kungarikets begäran, och

med beaktande av följande:

Enligt bestämmelserna i direktiv 77/93/EEG får man i princip inte föra in i gemenskapen sådana jordgubbs- och smultronplantor (*Fragaria* L.), andra än fröer, som är avsedda för plantering, och som har sitt ursprung i icke-europeiska länder, med undantag av Medelhavsländer, Australien, Nya Zeeland, Kanada och USA:s kontinentalstater.

Det finns i Sydafrika ett intresse för att odla jordgubbs- och smultronplantor (*Fragaria* L.) för plantering, andra än fröer, från plantor som levererats av olika medlemsstater, i syfte att förlänga odlingsåret för plantorna. Dessa plantor kan sedan re-exporteras till gemenskapen och där planteras för bärproduktion.

Vad gäller nämnda import till gemenskapen av dessa växter framgår det av den information som tillhandhållits av medlemsstaten i fråga, att nämnda jordgubbs- och smultronplantor kan odlas under sundhetsmässigt godtagbara förhållanden i Elliottdistriktet i den nord-östra kapprovinsen Sydafrika.

På grundval av den information som för närvarande föreligger, verkar det inte finnas någon risk för spridning av skadegörare som angriper plantor av släktet *Fragaria* L., under förutsättning att vissa tekniska villkor är uppfyllda.

Kommissionen skall garantera att Sydafrika även fortsättningsvis gör den tekniska information tillgänglig som behövs för att fastställa det fytosanitära tillståndet för

produktionen av jordgubbs- och smultronplantor i Sydafrika.

De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för växtskydd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Medlemsstaterna bemyndigas härmed att, på de villkor som fastställs i punkt 2, tillåta undantag från artikel 4.1 i direktiv 77/93/EEG, vad gäller de krav som anges i bilaga III A 18 för jordgubbs- och smultronplantor (*Fragaria* L.) för plantering, dock inte fröer, med ursprung i Sydafrika.

2. Utöver de krav som fastställs i del A i bilagorna I, II och IV till direktiv 77/93/EEG skall följande särskilda villkor vara uppfyllda vad gäller jordgubbs- och smultronplantor:

a) Plantorna skall vara avsedda för bärproduktion inom gemenskapen och skall ha

i) producerats enbart från sådana moderplantor som certifierats i en medlemsstat enligt ett godkänt certifieringssystem, och som importerats från en medlemsstat,

ii) odlats på mark som

— befinner sig i Elliottdistriktet i nordöstra kapprovinsen,

— befinner sig i ett område isolerat från andra områden med kommersiell produktion av jordgubbar och smultron,

— befinner sig minst en kilometer från närmaste odling av jordgubbs- eller smultronplantor för produktion av bär eller utlöpare, som inte uppfyller de villkor som anges i detta beslut,

— befinner sig minst 200 meter från alla andra plantor av släktet *Fragaria* som inte uppfyller de villkor som anges i detta beslut,

⁽¹⁾ EGT nr L 26, 31.1.1977, s. 20.

⁽²⁾ EGT nr L 87, 2.4.1997, s. 17.

- före planteringen och efter det att tidigare grödor avlägsnats från jorden har undersökts med lämpliga metoder eller behandlats så att jorden är fri från skadegörare, inbegripet *Globodera pallida* (Stone) Behrens och *Globodera rostochiensis* (Wollenweber) Behrens,
- iii) minst tre gånger under odlings säsongen och före exporten blivit föremål för en officiell inspektion av växtskyddsmyndigheten i Sydafrika, med avseende på förekomst av de skadegörare som anges i del A i bilagorna I och II till direktiv 77/93/EEG, och särskilt
- *Aphelenchoides besseyi* Christie,
- Arabis mosaic virus,
- *Colletotrichum acutatum* Simmonds,
- *Globodera pallida* (Stone) Behrens,
- *Globodera rostochiensis* (Wollenweber) Behrens,
- Strawberry crinkle virus,
- Strawberry mild yellow edge virus,
- *Xiphinema americanum* Cobb *sensu lato* (icke europeiska populationer),
- samt följande skadegörare, vars utbredningsområde, såvitt man vet, inte omfattar gemenskapen
- *Eremnus setulosus* (Boheman),
- *Graphognathus leucoloma* (Boheman),
- *Heteronychus arator* (Fabricius),
- iv) vid inspektioner enligt iii befunnits vara fria från de skadegörare som avses i samma stycke,
- v) före exporten,
- genom skakning befriats från jord eller annat odlingssubstrat,
- befriats från växtavfall och befunnits vara fria från blommor och bär.
- b) De plantor som är avsedda för gemenskapen skall åtföljas av ett sundhetscertifikat som utfärdats i Sydafrika i enlighet med artiklarna 7 och 12 i direktiv 77/93/EEG, på grundval av den kontroll som fastställs i nämnda direktiv, särskilt avseende frihet från de skadegörare som avses i a iii, samt de krav som anges i a i, ii, iv, och v. På certifikatet skall följande anges:
- Under "Befrielse från skadegörare och/eller desinfektion" en beskrivning av den senaste behandling eller de senaste behandlingar som utförts före export.
- Under "Ytterligare uppgifter" texten "Denna försändelse uppfyller de villkor som fastställs i beslut 97/488/EG", samt sortnamn och en angivelse av det certifieringssystem som medlemsstaten tillämpat vid certifieringen av moderplantorna.
- c) Plantorna skall importeras via införselorter som befinner sig inom territoriet för den medlemsstat som utnyttjar detta undantag och som inrättats av denna medlemsstat för de syften som avses i detta undantag.
- d) Importören skall tio dagar före införseln av varje parti till gemenskapen göra en anmälan härom till de ansvariga myndigheterna i den medlemsstat plantorna importeras till, och denna medlemsstat skall vidarebefordra uppgifterna i anmälan till kommissionen, och då ange
- typ av material,
- mängd,
- anmält införseldatum och en bekräftelse av införselorten,
- namn- och adressuppgifter avseende det odlingsställe som åsyftas i f, där plantorna skall planteras.
- Vid tidpunkten för importen skall importören bekräfta uppgifterna i ovanstående förhandsanmälan. Importören skall före införseln erhålla en officiell underrättelse om de villkor som anges i a–f.
- e) De inspektioner som krävs enligt artikel 12 i direktiv 77/93/EEG — bland annat testning, i de fall detta anses motiverat — skall utföras av de i nämnda direktiv angivna ansvariga myndigheterna i de medlemsstater som utnyttjar detta undantag och, då så är lämpligt, i samarbete med nämnda myndigheter i den medlemsstat där plantorna skall planteras. Utan att det påverkar den kontroll som anges i artikel 19a.3 andra strecksatsen första möjligheten skall kommissionen fastställa i vilken utsträckning de inspektioner som anges i artikel 19a.3 andra strecksatsen andra möjligheten i nämnda direktiv skall integreras med inspektionsprogrammet enligt artikel 19a.5 c i direktivet.
- f) Plantor som importerats i enlighet med detta beslut får planteras endast på det odlingsställe vars respektive namn- och adressuppgifter har anmälts av den person som skall utföra planteringen. Anmälan skall göras till nämnda ansvariga myndigheter i den medlemsstat där odlingsstället är beläget. I de fall då odlingsstället ligger i en annan medlemsstat än den som utnyttjar detta undantag, skall de ansvariga myndigheterna i den medlemsstat som utnyttjar undantaget, vid den tidpunkt då importörens förhandsanmälan erhålls, informera ansvariga myndigheter i den medlemsstat där plantorna skall planteras om detta, samt lämna uppgifter om namn och adress avseende det odlingsställe där plantorna skall planteras.

g) Under den odlingssäsong som följer på importen skall en lämplig mängd av plantorna genomgå inspektion på det odlingsställe som avses i f. Inspektionen skall äga rum vid en passande tidpunkt och utföras av ansvariga myndigheter i den medlemsstat där plantorna planteras.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall meddela övriga medlemsstater samt kommissionen i fall då detta bemyndigande utnyttjas enligt vad som föreskrivs i artikel 1. De skall före den 1 november 1997 informera kommissionen och de övriga medlemsstaterna om vilka mängder som importerats enligt detta beslut och lämna en utförlig teknisk redovisning av den officiella kontroll som anges i artikel 1.2 e. Vidare skall alla medlemsstater där plantorna planteras senast den 1 mars året efter importåret inge en utförlig teknisk rapport om den officiella undersökning som avses

i artikel 1.2 g till kommissionen och de övriga medlemsstaterna.

Artikel 3

Bemyndigandet enligt artikel 1 skall gälla under perioden 1 augusti 1997–31 augusti 1997. Det skall återkallas om det kan konstateras att de villkor som fastställs i artikel 1.2 inte är tillräckliga för att förhindra att skadegörare förs in, eller om dessa villkor inte har uppfyllts.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 28 juli 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS REKOMMENDATION

av den 30 juli 1997

om transaktioner med hjälp av elektroniska betalningsmedel med tonvikt på förhållandet mellan utgivare och innehavare

(Text av betydelse för EES)

(97/489/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION UTFÄRDAR DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 155 andra strecksatsen i detta, och

med beaktande av följande:

1. Ett av gemenskapens viktigaste mål är att se till att den inre marknaden fungerar störningsfritt, varvid betalningssystemen är en viktig faktor. Transaktioner med hjälp av elektroniska betalningsmedel står för en allt större del av de inhemska och gränsöverskridande transaktionernas volym och värde. Med nuvarande snabba innovationsutveckling och tekniska framsteg förväntas denna trend att öka, särskilt som en följd av det stora antal innovativa företag, marknader och handelsintressenter inom elektronisk handel.
2. Det är viktigt att privatpersoner och företag kan använda elektroniska betalningsmedel inom hela gemenskapen. Syftet med denna rekommendation är att följa upp de framsteg som gjorts på vägen mot fullbordandet av den inre marknaden, särskilt vad gäller liberaliseringen av kapitalrörelserna. Den kommer också att bidra till att förverkliga en ekonomisk och monetär union.
3. Denna rekommendation täcker transaktioner gjorda med hjälp av elektroniska betalningsmedel. I denna rekommendation avses med dessa medel sådana som möjliggör (fjärr-)åtkomst till en konsuments konto, särskilt betalkort och tillämpningar för "bank på telefon" och banktjänster från hemmet ("home banking"). Transaktioner med hjälp av betalkort inbegriper både elektroniska och icke-elektroniska transaktioner med hjälp av betalkort, inbegripet de förfaranden vid vilka det krävs en underskrift och där det utfärdas ett kvitto. I denna rekommendation avses med betalningsmedel även återuppladdningsbara produkter för elektroniska pengar i form av värdekort och elektroniska mynt som lagras i ett nätdata-minne. Återuppladdningsbara produkter för elektroniska pengar utgör på grund av deras speciella egenskaper (dvs. möjliga länkar till innehaverkonton) de medel där behovet av konsumentskydd är som starkast. Denna rekommendations omfattning begränsas därför såvitt avser produkter för elektroniska pengar till produkter av den återuppladdningsbara typen.
4. Syftet med denna rekommendation är att bidra till uppbyggnaden av informationssamhället och, i synnerhet, av elektronisk handel genom att främja konsumenternas förtroende för och detaljhandels gillande av dessa betalningsmedel. Därför har kommissionen för avsikt att överväga möjligheten att modernisera och uppdatera dess tidigare rekommendation 87/598/EEG⁽¹⁾ med avsikt att upprätta ett klart ramverk för relationerna mellan förvärvare och mottagare vad gäller elektroniska betalningsmedel. I överensstämmelse med de ovannämnda målen fastställs i denna rekommendation å ena sidan minimikrav på den information som bör ingå i bestämmelser och villkor för transaktioner gjorda med hjälp av elektroniska betalningsmedel, och å andra sidan minimikrav för de berörda parternas skyldigheter och ansvar.

(¹) EGT nr L 365, 24.12.1987, s. 72.

Dessa villkor bör finnas i skriftlig form, om så är lämpligt elektroniskt, och upprätthålla en rättvis jämvikt mellan de berörda parternas intressen. I enlighet med rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentkontrakt⁽¹⁾, skall sådana villkor vara lätta att förstå och omfatta all väsentlig information.

5. För att säkerställa insyn och öppenhet fastställs i denna rekommendation de minimikrav som fordras för att upprätthålla en lämplig nivå på konsumentinformationen både vid slutandet av ett avtal och i anslutning till transaktioner med hjälp av elektroniska betalningsmedel, inbegripet uppgifter om avgifter, växelkurser och räntesatser. I syfte att informera användaren om tillvägagångssättet att räkna ut räntesatsen skall referens ges till rådets direktiv 87/102/EEG den 22 december 1986 om tillnärmning av lagar, förordningar och administrativa bestämmelser i medlemsstaterna om konsumentkrediter⁽²⁾, ändrad genom direktiv 90/88/EEG⁽³⁾.
6. I denna rekommendation anges minimikrav för de berörda parternas skyldigheter och ansvar. Den information som ges till innehavaren av ett elektroniskt betalningsmedel bör innehålla en tydlig redovisning av de skyldigheter som konsumenten har då denne med hjälp av det elektroniska betalningsmedlet gör betalningstransaktioner till förmån för tredje person eller också för sig själv.
7. För att förbättra konsumenterna möjligheter att få gottgörelse, ställs i denna rekommendation krav på medlemsstaterna att se till att det finns lämpliga och effektiva förfaranden för att lösa eventuella tvister mellan innehavaren och utgivaren. Den 14 februari 1996 offentliggjorde kommissionen en handlingsplan för utvidgning av konsumenters rätt att föra talan och reglering av konsumenttvister inom den inre marknaden. Denna handlingsplan omfattar särskilda initiativ för att främja utomrättsliga förfaranden. Det föreslås objektiva kriterier (bilaga II) för att säkra tillförlitligheten hos dessa förfaranden och det beslutas om användande av standardiserade reklamationsblanketter (bilaga III).
8. Syftet med denna rekommendation är att säkerställa en hög konsumentskyddsnivå när det gäller elektroniska betalningsmedel.
9. Det är av största vikt att transaktioner med hjälp av elektroniska betalningsmedel bokförs så att transaktionerna kan spåras och fel kan rättas. Utgivaren bör ha bevisbördan när det gäller att visa att en transaktion har registrerats och förts på konto på rätt sätt och att den inte påverkats av ett tekniskt avbrott eller annat fel.
10. Utan att det påverkar några av innehavarens rättigheter enligt nationell rätt, bör dennes betalningsinstruktioner med avseende på transaktioner med hjälp av elektroniska betalningsmedel vara oåterkalleliga utom i de fall då beloppet inte var beslutat när ordern gavs.
11. Det är nödvändigt att fastställa regler för utgivarens ansvar när en innehavares betalningsinstruktioner inte utförs alls eller endast bristfälligt och när det gäller transaktioner som inte godkännts av innehavaren, som alltid med förbehåll för innehavarens egna skyldigheter vid förlust eller stöd av elektroniska betalningsmedel.
12. Kommissionen kommer att övervaka tillämpningen av denna rekommendation och avser att föreslå lämplig, bindande lagstiftning avseende de frågor som behandlas i denna rekommendation, om den finner att rekommendationen inte genomförs på ett tillfredställande sätt.

⁽¹⁾ EGT nr L 95, 21.4.1993, s. 29.

⁽²⁾ EGT nr L 42, 12.2.1987, s. 48.

⁽³⁾ EGT nr L 61, 10.3.1990, s. 14.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

AVDELNING I

TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Denna rekommendation skall tillämpas på följande transaktioner:
 - a) Överföring av pengar, utom de som beställts och utförts av finansiella institutioner, med hjälp av elektroniska betalningsmedel.
 - b) Kontantuttag med hjälp av elektroniska betalningsmedel samt uppladdning (och nedladdning) av ett elektroniskt betalningsmedel antingen via apparater, som bankautomater och automatiska kassaterminaler, eller i utgivarens lokaler eller hos ett företag som avtalsenligt accepterar betalningsmedlet.
2. Med undantag från punkt 1, för transaktioner gjorda med hjälp elektroniska pengar, gäller inte artiklarna 4.1, 5 b andra och tredje strecksatsen, 6, 7.2 c, 7.2 d, 7.2 e första strecksatsen, 8.1, 8.2, 8.3 och 9.2. Vid de tillfällen då produkten för elektroniska pengar används för att kreditera (eller debitera) genom fjärrtillgång till innehavarens konto skall denna rekommendation vara tillämpbar i dess helhet.
3. Denna rekommendation skall inte tillämpas på
 - a) betalningar med check,
 - b) vissa korts garantifunktion i förhållande till betalningar med check.

Artikel 2

Definitioner

I denna rekommendation avses med

- a) *elektroniskt betalningsmedel*: ett betalningsmedel med vilket innehavaren kan göra transaktioner av det slag som anges i artikel 1.1, vilket omfattar både betalningsmedel för fjärråtkomst och produkter för elektroniska pengar,
- b) *betalningsmedel för fjärråtkomst*: ett hjälpmedel med vilket innehavaren har åtkomst till pengar på sitt konto hos ett företag och kan göra betalningar till en betalningsmottagare, för vilket normalt krävs en personlig sifferkod eller att identiteten styrks på annat sätt; detta inbegriper särskilt betalkort (vare sig de är betal- eller kreditkort) och tillämpningar för "bank på telefon" och banktjänster från hemmet ("home banking"),
- c) *produkter för elektroniska pengar*: ett återuppladdningsbart betalningsmedel annat än betalningsmedel för fjärråtkomst, vare sig det är ett värdekort eller ett dataminne för lagring av köpkraft med vilket innehavaren kan göra transaktioner av det slag som anges i artikel 1.1,
- d) *finansiell institution*: en institution definierad i artikel 4.1 i rådets förordning (EG) nr 3604/93⁽¹⁾,
- e) *utgivare*: en person som inom ramen för sin affärsverksamhet ger en annan person tillgång till ett betalningsmedel enligt ett avtal som slutits mellan dem,
- f) *innehavare*: en person som enligt avtal med en utgivare innehar ett betalningsmedel.

⁽¹⁾ EGT nr L 332, 31.12.1993, s. 4.

AVDELNING II

INSYN OCH ÖPPENHET I VILLKOREN FÖR TRANSAKTIONER

*Artikel 3***Minimikrav på den information som skall ingå i bestämmelserna och villkoren för det elektroniska betalningsmedlets utgivande och användande**

1. I och med avtalets undertecknande eller i vart fall i god tid innan ett elektroniskt betalningsmedel överlämnas bör utgivaren meddela innehavaren de avtalsbestämmelser och -villkor (nedan kallat "villkoren") som gäller för det elektroniska betalningsmedlets utgivande och användande. Villkoren indikerar vilken lag som gäller i kontraktet.
2. Villkoren bör finnas i skriftlig form, om så är lämpligt elektroniskt, på ett enkelt, begripligt språk och i lättförståelig form, och de bör åtminstone finnas tillgängliga på det officiella språket i den medlemsstat i vilken det elektroniska betalningsmedlet erbjuds.
3. Villkoren bör omfatta minst följande:
 - a) En beskrivning av det elektroniska betalningsmedlet, vilket vid behov inbegriper tekniska krav på det kommunikationsmedel som godkänts för att brukas av användaren, och en beskrivning av hur detta får användas, i förekommande fall med uppgift om gällande beloppsgränser.
 - b) En beskrivning av innehavarens och utgivarens respektive skyldigheter och ansvar. Dessa inbegriper en beskrivning av de åtgärder som innehavaren skäligen måste vidta för att skydda det elektroniska betalningsmedlet och de uppgifter som möjliggör dess användning (såsom personlig sifferkod eller annat slags kod).
 - c) Där så är tillämpligt den normala period inom vilken innehavarens konto debiteras eller krediteras, inklusive valideringsdatum, eller — om innehavaren inte har något konto hos utgivaren — den normala period inom vilken innehavaren faktureras.
 - d) Alla slags avgifter som skall betalas av innehavaren. Detta bör vid behov särskilt inbegripa uppgifter om följande avgifter:
 - Beloppet för eventuella årsavgifter.
 - Alla kostnader och avgifter som innehavaren skall betala till utgivaren för särskilda transaktioner.
 - Eventuella räntesatser, inklusive tillvägagångssätt för dess beräkning, som kan komma att tillämpas.
 - e) Den tid inom vilken innehavaren kan överklaga en viss transaktion, och uppgift om vilka förfaranden för gottgörelse och reklamation det finns och hur innehavaren får tillgång till dem.
4. Om det elektroniska betalningsmedlet kan användas för transaktioner utomlands (utanför landet för utgivningen/uppkopplingen) bör dessutom följande uppgifter lämnas till innehavaren:
 - a) Uppgifter om summan av alla kostnader och avgifter som beräknas för transaktioner i utländsk valuta, inbegripet räntesatser när så är lämpligt.
 - b) Den referensväxelkurs som används vid transaktioner i utländsk valuta, inbegripet det relevanta datumet för kursens fastställande.

*Artikel 4***Information efter det att en transaktion utförts**

1. Utgivaren bör ställa information om de transaktioner som utförts med hjälp av elektroniska betalningsmedel till innehavarens förfogande. Informationen bör finnas i skriftlig form, om så är lämpligt elektroniskt, och vara lättbegriplig och den bör minst innehålla

- a) uppgifter som gör det möjligt för innehavaren att identifiera transaktionen, vid behov med uppgifter om acceptanten hos/genom vilken transaktionen utfördes,
- b) det transaktionsbelopp som debiteras innehavaren i fakturerad valuta och i tillämpliga fall beloppet i utländsk valuta,
- c) summan av alla kostnader och avgifter för särskilda transaktioner.

Utgivaren bör också upplysa innehavaren om den växelkurs som använts vid växlingen av transaktioner i utländsk valuta.

2. Utgivaren av ett elektroniskt betalningsmedel bör möjliggöra för innehavaren att kontrollera de senaste fem genomförda transaktionerna med det utestående värdet som lagrats i betalningsmedlet.

AVDELNING III

AVTALSPARTERNAS SKYLDIGHETER OCH ANSVAR*Artikel 5***Innehavarens skyldigheter**

Innehavaren har följande skyldigheter:

- a) Innehavaren bör använda det elektroniska betalningsmedlet i överensstämmelse med villkoren för utgivandet och användandet av ett betalningsmedel. Innehavaren bör framför allt vidta alla skäligen åtgärder för att skydda det elektroniska betalningsmedlet och de uppgifter som möjliggör dess användning (såsom personlig sifferkod eller annat slag kod).
- b) Innehavaren bör omedelbart till utgivaren (eller den inrättning som angetts av denne) anmäla upptäckten av
 - förlust eller stöd av det elektroniska betalningsmedlet eller av de uppgifter som möjliggör dess användning,
 - icke-tillåtna transaktioner som bokförts på dennes konto,
 - eventuella fel eller oegentligheter som uppstår i utgivarens administration av kontot.
- c) Innehavaren bör inte notera sin personliga sifferkod eller annan kod så att den lätt kan kännas igen, framför allt inte på det elektroniska betalningsmedlet eller på något annat föremål som innehavaren bär med sig eller förvarar ihop med det elektroniska betalningsmedlet.
- d) Innehavaren bör inte återkalla ett uppdrag som getts med hjälp av det elektroniska betalningsmedlet utom i de fall då beloppet inte var beslutat när ordern gavs.

*Artikel 6***Innehavarens ansvar**

1. Innehavaren bör fram till den tidpunkt då anmälan görs stå för den skada som lidits till följd av förlust eller stöld av det elektroniska betalningsmedlet upp till en gräns av högst 150 ecu, utom då innehavaren gjort sig skyldig till allvarlig försumlighet i strid mot tillämpliga bestämmelser i artikel 5 a, b och c, eller till bedrägeri, i vilka fall ingen gräns skall tillämpas.

2. Innehavaren bör inte längre hållas ansvarig för den skada som uppstår till följd av förlust eller stöld av det elektroniska betalningsmedlet, efter det att anmälan om det inträffande gjorts av innehavaren till utgivaren (eller den inrättning som angetts av denne) enligt artikel 5 b, utom då han eller hon gjort sig skyldig till bedrägeri.

3. Genom undantag av punkterna 1 och 2 bör innehavaren inte anses vara ansvarig om betalningsmedlet har använts utan fysisk presentation eller elektronisk identifiering (av själva medlet). Användandet av en hemlig kod eller styrkandet av identitet på liknande sätt är inte tillräckligt för att hålla innehavaren ansvarig.

Artikel 7

Utgivarens skyldigheter

1. Utgivaren får ändra villkoren förutsatt att ändringen tillkännages personligen så lång tid i förväg att innehavaren kan säga upp avtalet om han eller hon så önskar. Om innehavaren inte säger upp avtalet inom en fastställd tid, som bör vara minst en månad, skall denne anses ha godkänt villkoren.

Bestämmelsen i första stycket tillämpas dock inte på en ändring av den gällande räntesatsen, även om den är betydande, utan denna skall bli verksamt den dag som anges vid offentliggörandet av ändringen. Om så är fallet, och utan att utesluta innehavarens rätt att dra sig tillbaka från kontraktet, bör utfärdaren informera innehavaren personligen därom så snart som möjligt.

2. Utgivaren har följande skyldigheter:

- a) Utgivaren får inte lämna ut innehavarens personliga sifferkod eller andra koder till någon annan än innehavaren.
- b) Utgivaren får inte oombedd skicka ut ett elektroniskt betalningsmedel, utom då det ersätter ett elektroniskt betalningsmedel som innehavaren redan har.
- c) Utgivaren bör föra interna register som går tillräckligt långt tillbaka i tiden för att de transaktioner som avses i artikel 1.1 skall kunna spåras och fel skall kunna rättas.
- d) Utgivaren bör säkerställa att lämpliga medel finns tillgängliga för att möjliggöra för innehavaren att genomföra den anmälan som erfordras enligt artikel 5b. När anmälan gör per telefon bör utfärdaren (eller den organisation som specificerats av den senare) tillhandahålla innehavaren ett bevis på att denne har utfört anmälan.
- e) Vid alla tvister med innehavaren om en transaktion enligt artikel 1.1, och utan att det påverkar innehavarens eventuella motbevisning, bör utgivaren bevisa att transaktionen har
— registrerats och förts på konto på rätt sätt,
— inte har påverkats av ett tekniskt avbrott eller annat fel.

Artikel 8

Utgivarens ansvar

1. Om inte annat följer av artiklarna 5, 6, 7.2 a och 7.2 e, bör utgivaren vara ansvarig
 - a) när en innehavares transaktioner enligt artikel 1.1 inte utförs alls eller endast bristfälligt; detta gäller även om transaktionen inleds vid en automat/terminal eller genom en utrustning över vilken utgivaren inte har direkt eller fullständig kontroll, förutsatt att transaktionen inte påbörjades med hjälp av en utrustning som inte godkänts av utgivaren,
 - b) för transaktioner som inte godkänts av innehavaren, liksom för alla fel eller oegentligheter som kan tillskrivas utgivarens administration av innehavarens konto.

2. Utan att det påverkar punkt 3 bör det belopp som omfattas av ansvaret enligt artikel 8.1 bestå av
 - a) beloppet för den transaktion som ej utförts eller endast utförts bristfälligt plus ränta i förekommande fall,
 - b) det belopp som krävs för att återställa innehavarens förhållanden så som de var innan den icke-tillåtna transaktionen utfördes.
3. Utgivaren bör stå för ytterligare ekonomiska följder och framför allt för sådana som har att göra med omfattningen av den skada för vilken ersättning skall betalas, i enlighet med den lag som är tillämplig på avtalet mellan utgivaren och innehavaren.
4. Utgivaren bör gentemot innehavaren av en punkt för elektroniska pengar vara ansvarig för förlust av belopp som lagrats på betalningsmedlet och för det felaktiga verkställandet av innehavarens transaktion, när förlusten eller det felaktiga verkställandet kan tillskrivas ett tekniskt fel i samband med betalningsmedlet, apparaten/terminalen eller all annan teknisk utrustning som godkänts för att utföra transaktionen, förutsatt att felet inte uppsåtligt eller i strid mot artikel 3.3 a orsakats av innehavaren.

AVDELNING IV

ANMÄLAN, LÖSNING AV TVISTER OCH SLUTBESTÄMMELSE

Artikel 9

Anmälan

1. Utgivaren (eller den inrättning som angetts av denne) bör se till att innehavaren när som helst på dygnet har möjlighet att anmäla förlust eller stöld av sitt elektroniska betalningsmedel.
2. Efter det att anmälan gjorts är utgivaren (eller den inrättning som angetts av denne) skyldig att vidta alla åtgärder som är skäligen och möjliga för att förhindra en fortsatt användning av det elektroniska betalningsmedlet, även om innehavaren gjort sig skyldig till allvarlig förförsumlighet eller till bedrägeri.

Artikel 10

Lösning av tvister

Medlemsstaterna uppmanas att se till att det finns lämpliga och effektiva förfaranden för att lösa tvister mellan innehavaren och utgivaren.

Artikel 11

Slutbestämmelse

Medlemsstaterna uppmanas att vidta nödvändiga åtgärder för att se till att utgivarna av elektroniska betalningsmedel utövar sin verksamhet i enlighet med artiklarna 1–9 senast den 31 december 1998.

Utfärdad i Bryssel den 30 juli 1997.

På kommissionens vägnar

Mario MONTI

Ledamot av kommissionen